

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

Nařízení Komise (ES) č. 843/2008 ze dne 28. srpna 2008 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	1
Nařízení Komise (ES) č. 844/2008 ze dne 28. srpna 2008, kterým se stanoví vývozní náhrady pro bílý a surový cukr vyvážený v nezměněném stavu	3
Nařízení Komise (ES) č. 845/2008 ze dne 28. srpna 2008, kterým se stanoví vývozní náhrady pro sirupy a některé další cukerné produkty vyvážené v nezměněném stavu	5
Nařízení Komise (ES) č. 846/2008 ze dne 28. srpna 2008, kterým se stanoví maximální výše vývozních náhrad pro bílý cukr v rámci stálého nabídkového řízení podle nařízení (ES) č. 900/2007	7
Nařízení Komise (ES) č. 847/2008 ze dne 28. srpna 2008, kterým se stanoví maximální výše vývozních náhrad pro bílý cukr v rámci stálého nabídkového řízení podle nařízení (ES) č. 1060/2007	8
★ Nařízení Komise (ES) č. 848/2008 ze dne 28. srpna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 2076/2002 a rozhodnutí 2003/565/ES, pokud jde o lhůtu stanovenou v čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS ⁽¹⁾	9
★ Nařízení Komise (ES) č. 849/2008 ze dne 28. srpna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 3199/93 o vzájemném uznávání postupů úplné denaturace lihu pro účely osvobození od spotřební daně	11

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

- ★ Nařízení Komise (ES) č. 850/2008 ze dne 28. srpna 2008, kterým se zahajuje řízení pro přidělování vývozních licencí pro sýry, které budou v roce 2009 vyvezeny do Spojených států amerických v rámci některých kvót GATT 12

Nařízení Komise (ES) č. 851/2008 ze dne 28. srpna 2008, kterým se stanoví sazby náhrad použitelné u některých produktů v odvětví cukru vyvážených ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy 17

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

AKTY PŘIJATÉ ORGÁNY ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍMI DOHODAMI

- ★ Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 117 – Jednotná ustanovení pro schvalování pneumatik z hlediska emisí hluku odvalování a přilnavosti na mokřích površích 19



I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 843/2008

ze dne 28. srpna 2008

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“)⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 29. srpna 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 510/2008 (Úř. věst. L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 590/2008 (Úř. věst. L 163, 24.6.2008, s. 24).

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MK	22,9
	XS	22,4
	ZZ	22,7
0707 00 05	JO	162,5
	MK	21,6
	TR	128,2
	ZZ	104,1
0709 90 70	TR	93,7
	ZZ	93,7
0805 50 10	AR	61,4
	CL	65,6
	UY	66,2
	ZA	73,8
	ZZ	66,8
0806 10 10	EG	190,0
	TR	113,6
	ZZ	151,8
0808 10 80	AR	89,1
	BR	96,4
	CL	91,6
	CN	74,3
	NZ	107,0
	US	113,4
	ZA	85,3
	ZZ	93,9
0808 20 50	AR	131,3
	CN	53,0
	TR	147,5
	ZA	97,8
	ZZ	107,4
0809 30	TR	141,0
	ZZ	141,0
0809 40 05	IL	129,9
	MK	62,1
	TR	107,3
	XS	62,1
	ZZ	90,4

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 844/2008**ze dne 28. srpna 2008,****kterým se stanoví vývozní náhrady pro bílý a surový cukr vyvážený v nezměněném stavu**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 33 odst. 2 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 32 nařízení (ES) č. 318/2006 stanoví, že rozdíl mezi cenami produktů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení na světovém trhu a jejich cenami na trhu Společenství může být pokryt vývozní náhradou.
- (2) S ohledem na současnou situaci na trhu s cukrem by vývozní náhrady měly být stanoveny v souladu s pravidly a určitými kritérii podle článků 32 a 33 nařízení (ES) č. 318/2006.

- (3) Ustanovení čl. 33 odst. 2 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 318/2006 stanoví, že situace na světovém trhu nebo zvláštní požadavky určitých trhů mohou vyžadovat rozlišení náhrady podle místa určení.

- (4) Náhrady by měly být poskytovány pouze pro produkty, jejichž volný pohyb ve Společenství je povolen a jež splňují požadavky nařízení (ES) č. 318/2006.

- (5) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vývozní náhrady podle článku 32 nařízení (ES) č. 318/2006 se poskytují pro produkty a částky, které jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 29. srpna 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1260/2007 (Úř. věst. L 283, 27.10.2007, s. 1). Nařízení (ES) č. 318/2006 se nahrazuje nařízením (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1) od 1. října 2008.

PŘÍLOHA

Vývozní náhrady pro bílý a surový cukr vyvážený v nezměněném stavu platné ode dne 29. srpna 2008

Kód produktu	Místo určení	Měrná jednotka	Výše náhrady
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharózy × 100 kg čisté hmotnosti produktu	0,1496
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	14,96
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	14,96
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	14,96
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharózy × 100 kg čisté hmotnosti produktu	0,1496

Pozn. Místa určení jsou vymezena takto:

S00 — všechna místa určení kromě následujících:

- a) třetích zemí: Andorry, Lichtenštejnska, Svatého stolce (Vatikánského městského státu), Chorvatska, Bosny a Hercegoviny, Srbska, Kosovo (*), Černé Hory, Albánie a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie;
- b) území členských států EU, která netvoří součást celního prostoru Společenství: Faerských ostrovů, Grónska, Helgolandu, Ceuty, Melilly, obcí Livigno a Campione d'Italia a oblastí Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu;
- c) Evropská území, za jejichž zahraniční vztahy převzal odpovědnost členský stát a která netvoří součást celního území Společenství: Gibraltar.

(*) Podle definice usnesení Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244 ze dne 10. června 1999.

⁽¹⁾ Tato částka se vztahuje na surový cukr s výtěžností 92 %. Pokud je výtěžnost vyváženého surového cukru jiná než 92 %, použitelná výše náhrady se v případě každé dotčené vývozní operace vynásobí přepočítacím koeficientem, který se získá vydělením výtěžnosti vyváženého cukru, vypočítané v souladu s přílohou I bodu III odst. 3 nařízení (ES) č. 318/2006, číslem 92.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 845/2008**ze dne 28. srpna 2008,****kterým se stanoví vývozní náhrady pro sirupy a některé další cukerné produkty vyvážené v nezměněném stavu**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 33 odst. 2 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 32 nařízení (ES) č. 318/2006 stanoví, že rozdíl mezi cenami produktů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c), d) a g) uvedeného nařízení na světovém trhu a jejich cenami na trhu Společenství může být pokryt vývozní náhradou.
- (2) S ohledem na současnou situaci na trhu s cukrem by vývozní náhrady měly být stanoveny v souladu s pravidly a určitými kritérii podle článků 32 a 33 nařízení (ES) č. 318/2006.
- (3) Ustanovení čl. 33 odst. 2 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 318/2006 stanoví, že situace na světovém trhu nebo zvláštní požadavky určitých trhů mohou vyžadovat rozlišení náhrady podle místa určení.
- (4) Náhrady by měly být poskytovány pouze pro produkty, jejichž volný pohyb ve Společenství je povolen a jež splňují požadavky nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze

dne ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾.

- (5) Vývozní náhrady mohou být stanoveny, aby pokryly rozdíl v konkurenceschopnosti vývozu Společenství a třetí země. Vývoz Společenství do některých blízkých míst určení a do třetích zemí, které poskytují produktům Společenství preferenční dovozní zacházení, je v současné době ve zvláště příznivém konkurenčním postavení. Vývozní náhrady pro vývoz do těchto míst určení by proto měly být zrušeny.
- (6) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Vývozní náhrady podle článku 32 nařízení (ES) č. 318/2006 se poskytují pro produkty a částky podle přílohy tohoto nařízení, za podmínek stanovených v odstavci 2 tohoto článku.

2. Aby byly produkty způsobilé pro poskytnutí náhrady podle odstavce 1, musí splňovat příslušné požadavky uvedené v člancích 3 a 4 nařízení (ES) č. 951/2006.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 29. srpna 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1260/2007 (Úř. věst. L 283, 27.10.2007, s. 1). Nařízení (ES) č. 318/2006 se nahrazuje nařízením (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1) od 1. října 2008.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 514/2008 (Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 7).

PŘÍLOHA

Vývozní náhrady pro sirupy a některé další produkty z cukru vyvážené v nezměněném stavu platné ode dne 29. srpna 2008

Kód produktu	Místo určení	Měrná jednotka	Výše náhrady
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg sušiny	14,96
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg sušiny	14,96
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharózy × 100 kg čisté hmotnosti produktu	0,1496
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg sušiny	14,96
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharózy × 100 kg čisté hmotnosti produktu	0,1496
1702 90 95 9100	S00	EUR/1 % sacharózy × 100 kg čisté hmotnosti produktu	0,1496
1702 90 95 9900	S00	EUR/1 % sacharózy × 100 kg čisté hmotnosti produktu	0,1496 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg sušiny	14,96
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharózy × 100 kg čisté hmotnosti produktu	0,1496

Pozn.: Místa určení jsou vymezena takto:

S00 — všechna místa určení kromě následujících:

- třetích zemí: Andorry, Lichtenštejnska, Svatého stolce (Vatikánského městského státu), Chorvatska, Bosny a Hercegoviny, Srbska, Kosovo (*), Černé Hory, Albánie a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie;
- území členských států EU, která netvoří součást celního prostoru Společenství: Faerských ostrovů, Grónska, Helgolandu, Ceuty, Melilly, obcí Livigno a Campione d'Italia a oblastí Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu;
- Evropská území, ze jejichž zahraniční vztahy převzal odpovědnost členský stát a která netvoří součást celního území Společenství: Gibraltar.

(*) Podle definice usnesení Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244 ze dne 10. června 1999.

(1) Základní částka se nevztahuje na produkt definovaný v bodě 2 přílohy nařízení Komise (EHS) č. 3513/92 (Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 12).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 846/2008**ze dne 28. srpna 2008,****kterým se stanoví maximální výše vývozních náhrad pro bílý cukr v rámci stálého nabídkového řízení podle nařízení (ES) č. 900/2007**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

stanovit maximální výši vývozních náhrad pro uvedené dílčí nabídkové řízení.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 33 odst. 2 druhý pododstavec a čl. 33 odst. 2 třetí pododstavec písm. b) uvedeného nařízení,

(3) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 1(1) Nařízení Komise (ES) č. 900/2007 ze dne 27. července 2007 o stálém nabídkovém řízení až do konce hospodářského roku 2007/2008 na stanovení vývozních náhrad bílého cukru ⁽²⁾ požaduje vyhlášení dílčích nabídkových řízení.

Pro dílčí nabídkové řízení, které končí dne 28. srpna 2008, je maximální výše vývozních náhrad pro produkt uvedený v čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 900/2007 stanovena na 21,957 EUR/100 kg.

(2) Podle čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 900/2007 a po přezkoumání nabídek podaných v rámci dílčího nabídkového řízení, které končí dne 28. srpna 2008, je vhodné

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 29. srpna 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1260/2007 (Úř. věst. L 283, 27.10.2007, s. 1). Nařízení (ES) č. 318/2006 se nahrazuje nařízením (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1) od 1. října 2008.

⁽²⁾ Úř. věst. L 196, 28.7.2007, s. 26. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 148/2008 (Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s. 9).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 847/2008**ze dne 28. srpna 2008,****kterým se stanoví maximální výše vývozních náhrad pro bílý cukr v rámci stálého nabídkového řízení podle nařízení (ES) č. 1060/2007**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

stanovit maximální výši vývozních náhrad pro uvedené
dílčí nabídkové řízení.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 33 odst. 2 druhý pododstavec a čl. 33 odst. 2 třetí pododstavec písm. b) uvedeného nařízení,(3) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem
Řídícího výboru pro cukr,

vzhledem k těmto důvodům:

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

(1) Nařízením Komise (ES) č. 1060/2007 ze dne 14. září 2007 o zahájení stálého nabídkového řízení na další prodej cukru ze zásob intervenčních agentur Belgie, České republiky, Španělska, Irska, Itálie, Maďarska, Polska, Slovenska a Švédska na vývoz ⁽²⁾ požaduje vyhlášení dílčích nabídkových řízení.*Článek 1*

Pro dílčí nabídkové řízení, které končí dne 27. srpna 2008, je maximální výše vývozních náhrad pro produkt uvedený v čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 1060/2007 stanovena na 307,08 EUR/t.

(2) Podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 1060/2007 a po přezkoumání nabídek podaných v rámci dílčího nabídkového řízení, které končí dne 27. srpna 2008, je vhodné

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 29. srpna 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1260/2007 (Úř. věst. L 283, 27.10.2007, s. 1). Nařízením (ES) č. 318/2006 se nahrazuje nařízením (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1) od 1. října 2008.

⁽²⁾ Úř. věst. L 242, 15.9.2007, s. 8. Nařízením naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 148/2008 (Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s. 9).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 848/2008**ze dne 28. srpna 2008,****kterým se mění nařízení (ES) č. 2076/2002 a rozhodnutí 2003/565/ES, pokud jde o lhůtu stanovenou v čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS****(Text s významem pro EHP)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 třetí pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 8 odst. 2 prvním pododstavci směrnice 91/414/EHS se stanoví, že členský stát může během období 12 let od oznámení uvedené směrnice povolit uvést na trh přípravky na ochranu rostlin obsahující účinné látky nezařazené do přílohy I zmíněné směrnice, které již byly uvedeny na trh do dvou let ode dne oznámení, přičemž tyto látky jsou postupně přezkoumávány v rámci pracovního programu.

(2) Pro látky, kterých se týká třetí a čtvrtá etapa pracovního programu, byla lhůta 12 let uvedena v 1. bodě odůvodnění prodloužena nařízením Komise (ES) č. 2076/2002 ze dne 20. listopadu 2002 o prodloužení lhůty uvedené v čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS, nezařazení určitých účinných látek do přílohy I uvedené směrnice a odnětí povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tyto účinné látky⁽²⁾ a rozhodnutím Komise 2003/565/ES ze dne 25. července 2003 o prodloužení lhůty uvedené v čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS⁽³⁾.

(3) Posouzení návrhů hodnotících zpráv je pro uvedené látky již téměř dokončeno a pro většinu z nich bude rozhodnutí, zda mohou být zařazeny do přílohy I směrnice 91/414/EHS, učiněno do 31. prosince 2008. V případě některých těchto látek však není možné rozhodovací proces dokončit do 31. prosince 2008. Aby bylo

možné pracovní program uzavřít, je proto nezbytné prodloužit lhůtu stanovenou v nařízení (ES) č. 2076/2002 a rozhodnutí 2003/565/ES, pokud jde o třetí a čtvrtou etapu pracovního programu. Pokud jde o látky, jež jsou zařazovány, je navíc třeba členským státům a zúčastněným stranám poskytnout přiměřené období, které jim umožní připravit se na plnění nových požadavků.

(4) Tímto prodloužením lhůty není dotčena možnost zařazení jednotlivých účinných látek do přílohy I směrnice 91/414/EHS podle čl. 8 odst. 2 čtvrtého pododstavce uvedené směrnice.

(5) Nařízení (ES) č. 2076/2002 a rozhodnutí 2003/565/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 2076/2002 se mění takto: V článku 1 se slova „31. prosince 2008“ nahrazují slovy „31. prosince 2009“.

Článek 2

Rozhodnutí 2003/565/ES se mění takto: V článku 1 se slova „31. prosince 2008“ nahrazují slovy „31. prosince 2009“.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2008/70/ES (Úř. věst. L 185, 12.7.2008, s. 40).

⁽²⁾ Úř. věst. L 319, 23.11.2002, s. 3. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1313/2007 (Úř. věst. L 291, 9.11.2007, s. 11).

⁽³⁾ Úř. věst. L 192, 31.7.2003, s. 40.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2008.

Za Komisi
Androulla VASSILIOU
členka Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 849/2008

ze dne 28. srpna 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 3199/93 o vzájemném uznávání postupů úplné denaturace lihu pro účely osvobození od spotřební daně

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů⁽¹⁾, a zejména na čl. 27 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 3199/93⁽²⁾ stanoví, že denaturační prostředky, které používají jednotlivé členské státy k úplné denaturaci lihu podle čl. 27 odst. 1 písm. a) směrnice 92/83/EHS, jsou uvedeny v příloze uvedeného nařízení.
- (2) Podle čl. 27 odst. 1 písm. a) směrnice 92/83/EHS osvobodí členské státy od spotřební daně lih, který byl plně denaturován v souladu s požadavky některého členského státu, pokud byly tyto požadavky řádně oznámeny a schváleny v souladu s podmínkami stanovenými v odstavcích 3 a 4 uvedeného článku.
- (3) Dne 11. září 2007 Řecko oznámilo některé změny svého postupu denaturace povoleného nařízením (ES) č. 3199/93.
- (4) Komise předala toto sdělení ostatním členským státům dne 27. září 2007.
- (5) Jelikož Komise ani žádný členský stát ve stanovené lhůtě nepožádal, aby záležitost projednala Rada, považují se podle čl. 27 odst. 4 směrnice 92/83/EHS změny v postupu denaturace oznámené Řeckem za Radou schválené od 27. listopadu 2007.

(6) Nařízením (ES) č. 3199/93 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro spotřební daně,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V příloze nařízení (ES) č. 3199/93 se odstavec týkající se Řecka nahrazuje tímto:

„Řecko

Lih nízké kvality (přední a zadní podíly z destilace), s koncentrací alkoholu min. 93 % objemových a nepřesahující 96 % objemových, ke kterému se přidávají následující látky na hektolitr vodného alkoholu o obsahu 93 % objemových:

— methanol: 2 litry,

— terpentýnový lih/olej: 1 litr,

— petrolej: 0,5 litru,

— methylenová modř: 0,4 gramů.

Při teplotě 20 °C by měl konečný produkt ve své nezměněné podobě dosáhnout 93 % objemových.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2008.

Za Komisi
László KOVÁCS
člen Komise

(¹) Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 21. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2005.

(²) Úř. věst. L 288, 23.11.1993, s. 12. Nařízením naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 67/2008 (Úř. věst. L 23, 26.1.2008, s. 13).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 850/2008

ze dne 28. srpna 2008,

kterým se zahajuje řízení pro přidělování vývozních licencí pro sýry, které budou v roce 2009 vyvezeny do Spojených států amerických v rámci některých kvót GATT

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 171 odst. 1 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

Článek 1

Vývozní licence pro výrobky kódu KN 0406 uvedené v příloze I tohoto nařízení, které mají být vyvezeny do Spojených států amerických v roce 2009 v rámci kvót podle článku 23 nařízení (ES) č. 1282/2006, se vydají v souladu s oddílem 2 kapitoly III uvedeného nařízení a s ustanoveními tohoto nařízení.

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 2

(1) Oddíl 2 kapitoly III nařízení Komise (ES) č. 1282/2006 ze dne 17. srpna 2006, kterým se stanoví zvláštní prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1255/1999, pokud jde o vývozní licence a vývozní náhrady pro mléko a mléčné výrobky ⁽²⁾, stanoví, že vývozní licence pro sýry vyvážené do Spojených států amerických jako součást kvót v rámci dohod uzavřených během mnohostranných obchodních jednání mohou být přiděleny podle zvláštního postupu, na jehož základě mohou být určeni přednostňovaní dovozci v USA.

1. Žádosti o licence podle článku 24 nařízení (ES) č. 1282/2006 (dále jen „žádosti“) se podají příslušným orgánům nejpozději od 1. do 10. září 2008.

(2) Tento postup by měl být zahájen pro vývozy během roku 2009 a zároveň by měla být stanovena příslušná doplňující pravidla.

2. Žádosti se přijmou, pouze pokud obsahují všechny údaje uvedené v článku 24 nařízení (ES) č. 1282/2006 a pokud jsou k nim přiloženy dokumenty uvedené ve zmíněném článku.

(3) Příslušné orgány USA činí při správě dovozů rozdíl mezi doplňkovou kvótou přidělenou Evropskému společenství v rámci Uruguayského kola a kvótami vyplývajícími z Tokijského kola. Vývozní licence by měly být přidělovány s přihlédnutím ke způsobilosti těchto výrobků pro příslušnou kvótu USA podle Harmonizovaného celního sazebníku Spojených států amerických.

V případě, kdy pro stejnou skupinu výrobků uvedenou ve sloupci 2 přílohy I tohoto nařízení je dostupné množství rozděleno mezi kvótu Uruguayského kola a kvótu Tokijského kola, se žádosti o licenci mohou týkat pouze jedné z těchto kvót s uvedením dotyčné kvóty a s přesným označením skupiny a kvóty podle sloupce 3 uvedené přílohy.

(4) S cílem umožnit vývoz maximálního množství v rámci kvót, o které není velký zájem, je třeba povolit žádosti, které pokrývají celkový objem kvóty.

Informace podle článku 24 nařízení (ES) č. 1282/2006 se předloží podle vzoru uvedeného v příloze II tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 510/2008 (Úř. věst. L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Úř. věst. L 234, 29.8.2006, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 532/2007 (Úř. věst. L 125, 15.5.2007, s. 7).

3. Pokud jde o kvóty označené ve sloupci 3 přílohy I jako 22-Tokyo a 22-Uruguay, žádosti se týkají nejméně 10 tun a nejvýše množství dostupného v rámci příslušné kvóty podle sloupce 4 uvedené přílohy.

Pokud jde o další kvóty označené ve sloupci 3 přílohy I, žádosti se týkají nejméně 10 tun a nejvýše 40 % množství dostupného v rámci příslušné kvóty podle sloupce 4 uvedené přílohy.

4. Žádosti se přijmou, pouze pokud žadatelé písemně potvrdí, že pro stejnou skupinu výrobků a stejnou kvótu nepodali jiné žádosti, a pokud se zavážou, že tak neučiní.

Pokud žadatel podá více žádostí pro stejnou skupinu výrobků a stejnou kvótu v jednom nebo více členských státech, považují se všechny jeho žádosti za nepřijatelné.

Článek 3

1. Do pěti pracovních dnů po uplynutí lhůty pro podávání žádostí oznámí členské státy Komisi žádosti podané pro každou skupinu výrobků a případně kvóty uvedené v příloze I.

Všechna oznámení, včetně oznámení „bezpředmětné“, se zašlou faxem nebo elektronickou poštou s použitím vzoru uvedeného v příloze III.

2. Oznámení obsahují pro každou skupinu a případně pro každou kvótu:

- a) seznam žadatelů,
- b) množství požadovaná každým žadatelem a rozdělená podle kódu výrobku kombinované nomenklatury a podle kódu přiděleného v souladu s Harmonizovaným celním sazebníkem Spojených států amerických (2008),

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2008.

c) jméno a adresu dovozce určeného žadatelem.

Článek 4

Podle článku 25 nařízení (ES) č. 1282/2006 rozhodne Komise neprodleně o přidělení licencí a své rozhodnutí sdělí členským státům nejpozději do 31. října 2008.

Do pěti pracovních dnů po zveřejnění koeficientů přidělení sdělí členské státy Komisi pro každou skupinu, a případně pro každou kvótu, množství na každého žadatele, a to v souladu s článkem 25 nařízení (ES) č. 1282/2006.

Oznámení se zašle faxem nebo elektronickou poštou s použitím vzoru uvedeného v příloze IV tohoto nařízení.

Článek 5

Před vydáním licencí a nejpozději do 15. prosince 2008 ověří členské státy informace oznámené podle článku 3 tohoto nařízení a podle článku 24 nařízení (ES) č. 1282/2006.

Pokud se zjistí, že hospodářský subjekt, kterému byla vydána licence, uvedl nesprávné informace, licence se zruší a jistota propadne. Členský stát o tom neprodleně informuje Komisi.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

PŘÍLOHA III

Předložení údajů požadovaných podle článku 3 nařízení (ES) č. 850/2008

Zaslat faxem na číslo (32-2) 295 33 10 nebo e-mailovou adresu AGRI-MILK-USA@ec.europa.eu

Označení skupiny a kvóty podle sloupce 3 přílohy I nařízení (ES) č. 850/2008:

Název skupiny uvedený v sloupci 2 přílohy I nařízení (ES) č. 850/2008:

.....

Původ kvóty:

Uruguayské kolo:

Tokijské kolo:

Číslo	Jméno/adresa žadatele	Kód výrobku kombinované nomenklatury	Požadované množství v tunách	Kód Harmonizovaného celního sazebníku Spojených států amerických	Jméno/adresa určeného dovozce
1					
		Celkem:			
2					
		Celkem:			
3					
		Celkem:			
4					
		Celkem:			
5					
		Celkem:			

PŘÍLOHA IV

Předložení licencí udělených podle článku 25 nařízení (ES) č. 1282/2006

Zaslat faxem na číslo (32-2) 295 33 10 nebo e-mailovou adresu AGRI-MILK-USA@ec.europa.eu

Určení skupiny a kvóty podle sloupce 3 přílohy I nařízení (ES) č. 850/2008:	Původ kvóty:	Jméno/adresa žadatele	Kód výrobku kombinované nomenklatury	Požadované množství v tunách	Jméno/adresa určeného dovozce	Přidělené množství ⁽¹⁾ v tunách
	Uruguayské kolo <input type="checkbox"/>					
	Tokijské kolo <input type="checkbox"/>					
	Celkem:			Celkem:		
	Uruguayské kolo <input type="checkbox"/>					
	Tokijské kolo <input type="checkbox"/>					
	Celkem:			Celkem:		
	Uruguayské kolo <input type="checkbox"/>					
	Tokijské kolo <input type="checkbox"/>					
	Celkem:			Celkem:		

⁽¹⁾ Množství přidělená losováním se rozdělí mezi jednotlivé kódy KN v poměru k množství výrobků jednotlivých kódů KN, o která se žádá.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 851/2008**ze dne 28. srpna 2008,****kterým se stanoví sazby náhrad použitelné u některých produktů v odvětví cukru vyvážených ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 33 odst. 2 písm. a) a odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 32 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 318/2006 stanoví, že rozdíl mezi cenami produktů uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c), d) a g) uvedeného nařízení v mezinárodním obchodě a ve Společenství lze pokrýt vývozní náhradou v případě, že se tyto produkty vyváží ve formě zboží uvedeného v příloze VII uvedeného nařízení.
- (2) Nařízení Komise (ES) č. 1043/2005 ze dne 30. června 2005, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 3448/93, pokud jde o režim poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty vyvážené ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy, a kritéria pro stanovení výše těchto náhrad ⁽²⁾, určuje produkty, pro které by měla být stanovena sazba náhrady uplatňovaná v případě vývozu těchto produktů ve formě zboží uvedeného na seznamu v příloze VII nařízení (ES) č. 318/2006.
- (3) Podle čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 1043/2005 se sazba náhrady na 100 kilogramů pro každý z dotčených základních produktů stanoví každý měsíc.
- (4) Ustanovení čl. 32 odst. 4 nařízení (ES) č. 318/2006 stanoví, že vývozní náhrada pro produkt obsažený

v určitém zboží nesmí být vyšší, než je náhrada použitelná pro tentýž produkt vyvážený bez dalšího zpracování.

- (5) Náhrady stanovené tímto nařízením lze stanovit předem, neboť v současnosti není možné odhadnout situaci na trzích v příštích několika měsících.
- (6) Závazky přijaté ohledně náhrad, které mohou být poskytovány při vývozu zemědělských produktů obsažených ve zboží, na které se nevztahuje příloha I Smlouvy, by mohly být ohroženy stanovením vysokých sazeb náhrad předem. V takových situacích je tudíž nezbytné přijmout preventivní opatření, aniž by tím však bylo znemožněno uzavírání dlouhodobých smluv. Opatřením, které umožňuje splnit tyto různé cíle, je stanovení zvláštní sazby náhrady pro stanovení náhrad předem.
- (7) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Sazby náhrad použitelné pro základní produkty uvedené v příloze I nařízení (ES) č. 1043/2005 a v čl. 1 odst. 1 a v bodě 1 článku 2 nařízení (ES) č. 318/2006 a vyvážené ve formě zboží uvedeného v příloze VII nařízení (ES) č. 318/2006 se stanoví v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 29. srpna 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. srpna 2008.

Za Komisi

Heinz ZOUREK

generální ředitel pro podniky a průmysl

⁽¹⁾ Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1260/2007 (Úř. věst. L 283, 27.10.2007, s. 1). Nařízení (ES) č. 318/2006 se nahrazuje nařízením (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1) od 1. října 2008.

⁽²⁾ Úř. věst. L 172, 5.7.2005, s. 24. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 639/2008 (Úř. věst. L 178, 5.7.2008, s. 9).

PŘÍLOHA

Sazby náhrad použitelné od 29. srpna 2008 u některých produktů odvětví cukru vyvážených ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy ⁽¹⁾

Kód KN	Popis zboží	Sazba náhrady v EUR/100 kg	
		V případě stanovení náhrad předem	Ostatní
1701 99 10	Bílý cukr	14,96	14,96

⁽¹⁾ Sazby stanovené v této příloze se nevztahují na vývozy:

- třetích zemí: Andorry, Lichtenštejnska, Svatého stolce (Vatikánského městského státu), Chorvatska, Bosny a Hercegoviny, Srbska, Kosova (*), Černé Hory, Albánie a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, a na zboží uvedené v tabulkách I a II protokolu č. 2 dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací ze dne 22. července 1972 vyvážené do Švýcarské konfederace;
- území členských států EU, která netvoří součást celního prostoru Společenství: Faerských ostrovů, Grónska, Helgolandu, Ceuty, Melilly, obcí Livigno a Campione d'Italia a oblastí Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu;
- Evropská území, ze jejichž zahraniční vztahy převzal odpovědnost členský stát a která netvoří součást celního území Společenství: Gibraltar.

(*) Podle definice usnesení Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244 ze dne 10. června 1999.

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

AKTY PŘIJATÉ ORGÁNY ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍMI DOHODAMI

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Je nutné ověřit si status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 117 – Jednotná ustanovení pro schvalování pneumatik z hlediska emisí hluku odvalování a přilnavosti na mokřích površích

Zahrnující veškerá platná znění až po:

sérii změn 01 – datum vstupu v platnost: dne 2. února 2007

opravu 1 k sérii změn 01 uvedenou v deponitním oznámení C.N.554.2007.TREATIES-1 – ze dne 9. května 2007

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Označení
5. Schválení
6. Specifikace
7. Změny typu pneumatiky a rozšíření schválení
8. Shodnost výroby
9. Postihy za neshodnost výroby
10. Definitivní ukončení výroby
11. Názvy a adresy správních orgánů a technických zkušeben provádějících schvalovací zkoušky správních orgánů
12. Úvodní ustanovení

PŘÍLOHY

Příloha 1 – Sdělení o udělení, rozšíření, odmítnutí nebo odejmutí schválení nebo o definitivním ukončení výroby typu pneumatiky v souvislosti s „úrovní emisí hluku odvalování“ a „výkonností ohledně přilnavosti na mokřích površích“ podle předpisu č. 117

Příloha 2 – Provedení značek schválení

Dodatek 1 – Schválení podle předpisu č. 117 shodné se schválením podle předpisů č. 30 nebo 54

Dodatek 2 – Rozšíření kombinující schválení vydaná podle předpisů č. 117, 30 nebo 54

Příloha 3 – Metoda volného přejezdu k měření emisí hluku odvalování pneumatik

Dodatek – Zkušební protokol

Příloha 4 – Specifikace zkušebního místa

Příloha 5 – Zkušební postup měření přilnavosti za mokra

Dodatek – Zkušební protokol

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

1.1 Tento předpis se použije pro pneumatiky v souvislosti s jejich emisemi hluku a pro pneumatiky třídy C1 pro vozidla M₁, N₁, O₁ nebo O₂ ⁽¹⁾ v souvislosti s výkonností ohledně přilnavosti na mokřích površích (přilnavosti za mokra). Nevztahuje se však na:

- 1.1.1 pneumatiky navržené jako „náhradní pneumatiky pro dočasné užití“ a označené „pouze pro dočasné použití“;
- 1.1.2 pneumatiky s kódem jmenovitého průměru ráfku ≤ 10 (nebo ≤ 254 mm) nebo ≥ 25 (nebo ≥ 635 mm);
- 1.1.3 pneumatiky navržené pro soutěžení;
- 1.1.4 pneumatiky určené pro silniční vozidla jiných kategorií než M, N a O;
- 1.1.5 pneumatiky vybavené dalšími prostředky ke zlepšení trakčních vlastností (např. s hroty);
- 1.1.6 pneumatiky s kategorií rychlosti nižší než 80 km/h (F).

1.2 Smluvní strany vydají nebo přijmou schválení ohledně hluku odvalování a přilnavosti za mokra, pokud neoznámí generálnímu tajemníkovi OSN alternativu, která bude zahrnovat pouze hluk odvalování. Takové oznámení se použije podle lhůt stanovených v čl. 1 odst. 6 a 7 Dohody z roku 1958 (E/ECE/TRANS/505/Rev.2).

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu se kromě definic obsažených v předpisech EHK OSN č. 30 a 54. použijí tyto definice:

2.1 „typem pneumatiky“ se v souvislosti s tímto předpisem rozumí skupina pneumatik, které jsou seskupeny na základě označení rozměru, továrních značek a obchodních názvů a které se neliší tak zásadními vlastnostmi, jako jsou:

- a) jméno výrobce;
- b) třída pneumatiky (viz bod 2.4);
- c) struktura pneumatiky;
- d) kategorie použití: normální pneumatika, pneumatika pro zvláštní užití, pneumatika pro jízdu na sněhu;
- e) pro pneumatiky třídy C1:
 - i) v případě pneumatik předaných ke schválení úrovně emisí hluku odvalování, ať už normálních nebo zesílených (nebo se zvýšenou únosností);
 - ii) v případě pneumatik předaných ke schválení výkonnosti ohledně přilnavosti na vlhkých površích, ať už normálních nebo pneumatik pro jízdu na sněhu, kategorie rychlosti Q nebo nižší (160 km/h) nebo kategorie rychlosti R a vyšší, včetně H (≥ 170 km/h);
- f) vzorek běhounu (viz bod 3.2.1);

⁽¹⁾ Podle definic v příloze 7 úplného usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3), (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2 ve znění změny č. 4).

- 2.2 „tovární značkou“ nebo „obchodním názvem“ se rozumí identifikace pneumatiky stanovená výrobcem. Tovární značka může být stejná jako značka výrobce a obchodní název se může shodovat s výrobní značkou;
- 2.3 „emisemi hluku odvalování“ se rozumí zvuk vydávaný při kontaktu pohybujících se pneumatik s povrchem vozovky;
- 2.4 „třídou pneumatik“ se rozumí jedna z těchto skupin:
- 2.4.1 pneumatiky třídy C1: pneumatiky, které jsou v souladu s předpisem EHK OSN č. 30;
- 2.4.2 pneumatiky třídy C2: pneumatiky, které jsou v souladu s předpisem EHK OSN č. 54 a vyznačují se indexem únosnosti na jednoduchém kole ≤ 121 a značkou kategorie rychlosti $\geq „N“$;
- 2.4.3 pneumatiky třídy C3: pneumatiky, které jsou v souladu s předpisem EHK OSN č. 54 a vyznačují se:
- a) indexem únosnosti na jednoduchém kole ≥ 122 ; nebo
- b) indexem únosnosti na jednoduchém kole ≤ 121 a značkou kategorie rychlosti $\leq „M“$;
- 2.5 „reprezentativním rozměrem pneumatiky“ se rozumí rozměr pneumatiky, která je předána ke zkoušce emisí hluku odvalování popsané v příloze 3 tohoto předpisu a zkoušce přilnavosti na mokřích površích popsané v příloze 5 k posouzení shody pro účely schválení typu pneumatiky;
- 2.6 „náhradní pneumatikou pro dočasné užití“ se rozumí pneumatika, která je jiná než pneumatika určená pro montáž na vozidlo pro běžné jízdní podmínky, a je určena pouze pro dočasné užití za omezených jízdních podmínek;
- 2.7 „pneumatikami navrženými pro soutěžení“ se rozumí pneumatiky, které jsou určeny k montáži na vozidla, jež se účastní sportovních motoristických soutěží, a které nejsou určeny pro silniční použití mimo soutěže;
- 2.8 „normální pneumatikou“ se rozumí pneumatika určená pro běžné, každodenní silniční použití;
- 2.9 „pneumatikou pro zvláštní užití“ se rozumí pneumatika určená pro smíšené použití, jak silniční, tak terénní, nebo pro jiné zvláštní použití;
- 2.10 „pneumatikou pro jízdu na sněhu“ se rozumí pneumatika, jejíž vzorek, hmota nebo struktura běhounu jsou konstruovány především k dosažení lepší výkonnosti ve sněhových podmínkách, než jaké dosahuje běžná pneumatika, pokud jde o schopnost uvádět vozidlo do pohybu a udržovat je v něm;
- 2.11 „přilnavostí na mokřích površích“ se rozumí relativní brzdný účinek na mokřím povrchu zkušební vozidla vybaveného zkoušenou pneumatikou v porovnání s výsledky zkoušky provedené se stejným vozidlem vybaveným referenční pneumatikou (SRTT);
- 2.12 „normalizovanou referenční zkušební pneumatikou (SRTT)“ se rozumí pneumatika, která je vyráběna, kontrolována a skladována v souladu s normou E 1136-93 (opětovně schválenou v roce 1998) Americké společnosti pro zkušebnictví a materiály (ASTM);
- 2.13 „zkoušenou pneumatikou“ se rozumí pneumatika, která reprezentuje typ, který je předán ke schválení podle tohoto předpisu;

- 2.14 „kontrolní pneumatikou“ se rozumí pneumatika z běžné výroby, která je použita ke stanovení výkonnosti ohledně přilnavosti za mokra pneumatik takových rozměrů, které nedovolují montáž na stejné vozidlo jako normalizovaná referenční zkušební pneumatika – viz bod 2.2.2.16 přílohy 5 tohoto předpisu;
- 2.15 „indexem přilnavosti za mokra (G)“ se rozumí poměr mezi výsledky zkoušené pneumatiky a výsledky normalizované referenční zkušební pneumatiky;
- 2.16 „koeficientem maximální brzdné síly (pbfc)“ se rozumí maximální hodnota poměru brzdné síly vůči svislému zatížení pneumatiky před zablokováním kola;
- 2.17 „středním plným brzdným zpomalením (mfdd)“ se rozumí průměrná hodnota zpomalení vypočítaná na základě naměřené vzdálenosti zaznamenané při zpomalování vozidla mezi dvěma danými rychlostmi;
- 2.18 „výškou spojovacího zařízení (přívěsného zařízení)“ se rozumí výška naměřená kolmo od středu připojení přívěsu, který táhne spojovací zařízení nebo přívěsné zařízení, k zemi, když jsou tažené vozidlo a přívěs spřaženy. Vozidlo a přívěs musí v režimu zkoušky stát na rovném pevném povrchu a musí být vybaveny příslušnou/příslušnými pneumatikou/pneumatikami, která má/ktelé mají být při dané zkoušce použita/použity.
3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ
- 3.1 Žádost o schválení typu pneumatiky podle tohoto předpisu předkládá výrobce pneumatiky nebo jeho řádně pověřený zástupce. Obsahuje:
- 3.1.1 funkční charakteristiky, které mají být u typu pneumatiky posouzeny; „úroveň emisí hluku odvalování“ nebo „úroveň přilnavosti na mokřích površích a úroveň emisí hluku odvalování“;
- 3.1.2 jméno výrobce;
- 3.1.3 jméno a adresu žadatele;
- 3.1.4 adresu/adresy výrobního závodu/výrobních závodů;
- 3.1.5 obchodní značku/značky, obchodní název/názvy nebo výrobní značku/značky;
- 3.1.6 třídu pneumatiky (třídu C1, C2 nebo C3) (viz bod 2.4. tohoto předpisu);
- 3.1.6.1 rozsah šířky průřezu u pneumatik třídy C1 (viz bod 6.1.1 tohoto předpisu);
- POZNÁMKA: Tyto informace se vyžadují pouze pro schválení s ohledem na úroveň emisí hluku odvalování.
- 3.1.7 konstrukci pneumatiky;
- 3.1.8 u pneumatik třídy C1 je třeba uvést, zda jde o:
- a) zesílené (nebo pneumatiky pro vysoké zatížení) v případě schválení s ohledem na úroveň emisí hluku odvalování;
- b) značku kategorie rychlosti „Q“ nebo nižší (vyjma „H“) nebo značku kategorie rychlosti „R“ a vyšší (včetně „H“) v případě pneumatik pro jízdu na sněhu pro schválení s ohledem na přilnavost na mokřích površích;
- 3.1.9 kategorii užití (normální, pro jízdu na sněhu nebo pro zvláštní užití);
- 3.1.10 seznam rozměrů pneumatik, na které se vztahuje daná žádost.

- 3.2 K žádosti musí být v trojím vyhotovení připojeny následující dokumenty:
- 3.2.1 Podrobnosti o důležitých vlastnostech vzorku/vzorků běhounu, jenž má být použit na pneumatikách daných rozměrů, s ohledem na to, jak ovlivňují výkonnost pneumatik (tj. úroveň emisí hluku odvalování nebo přilnavost na mokřích povrchích). Mohou to být výkresy, fotografie nebo popis, avšak musí být dostatečné k tomu, aby schvalovací orgán nebo technická zkušebna mohly stanovit, zda případné dodatečné změny důležitých vlastností nepříznivě ovlivní výkonnost pneumatik. Vliv změn drobnějších konstrukčních detailů pneumatiky na výkonnost pneumatiky bude zřejmý a bude stanoven v průběhu kontrol shodnosti výroby.
- 3.2.2 Výkresy nebo fotografie bočnice pneumatiky s informacemi uvedenými v bodě 3.1.4 výše a se značkou schválení uvedenou v odstavci 5 se předloží po započetí výroby, avšak nejpozději jeden rok od data udělení schválení typu.
- 3.3 Na žádost schvalovacího orgánu musí žadatel předložit pro účely zkoušky vzorky pneumatik nebo protokoly z technických zkoušek v takové formě, jak stanoví odstavec 11 tohoto předpisu.
- 3.4 S ohledem na žádost se mohou zkoušky omezit na výběr nejnepříznivějšího případu, podle uvážení schvalovacího orgánu nebo určené technické zkušebny.
- 3.5 Laboratoře a zkušební zařízení výrobce pneumatik mohou být určeny jako schválená laboratoř a zástupce schvalovacího orgánu může být přítomen u všech zkoušek.
4. OZNAČENÍ
- 4.1 Všechny pneumatiky, které představují typ pneumatiky, musí být označeny podle předpisu EHK OSN č. 30, popřípadě podle předpisu č. 54.
- 4.2 Na pneumatikách musí být uvedeny zejména tyto údaje:
- 4.2.1 obchodní firma výrobce nebo výrobní značka;
- 4.2.2 obchodní název (viz bod 2.2). Obchodní název není vyžadován, je-li totožný s výrobní značkou;
- 4.2.3 označení rozměru pneumatiky;
- 4.2.4 nápis „ZESÍLENÁ“ (nebo „VYSOKÉ ZATÍŽENÍ“), pokud patří do třídy zesílených pneumatik;
- 4.2.5 nápis „M+S“ (nebo „M.S“ případně „M&S“), pokud patří do kategorie pneumatik pro jízdu na sněhu;
- 4.2.6 nápis „MPT“ (nebo „ML“ případně „ET“), pokud patří do kategorie pneumatik pro zvláštní užití.
- 4.3 Na pneumatikách musí být dostatek místa pro značku schválení, jak uvádí příloha 2 tohoto předpisu.
- 4.4 Značka schválení musí být vylisována na bočnici pneumatiky nebo v ní, musí být dobře čitelná a umístěná na spodní části pneumatiky, alespoň na jedné z bočnic.
- 4.4.1 Avšak u pneumatik označených symbolem konfigurace montáže pneumatiky na ráfek „A“ může být označení umístěno kdekoli na bočnici pneumatiky.

5. SCHVÁLENÍ
- 5.1 Pokud reprezentativní rozměr typu pneumatiky předané ke schválení podle tohoto předpisu splňuje požadavky odstavců 6 a 7 níže, bude tomuto typu pneumatiky uděleno schválení.
- 5.2 Schválenému typu pneumatiky se přidělí číslo schválení. Tataž smluvní strana není oprávněna přidělit jinému typu pneumatiky stejné číslo.
- 5.3 Oznámení o schválení nebo o rozšíření nebo o odmítnutí schválení typu pneumatiky podle tohoto předpisu se prostřednictvím formuláře podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu zašle stranám Dohody, které používají tento předpis.
- 5.3.1 Výrobci pneumatik jsou oprávněni předložit žádost o rozšíření schválení typu na základě požadavků jiných předpisů týkajících se daného typu pneumatiky. V takovém případě se k žádosti o rozšíření schválení přikládá kopie příslušného/příslušných oznámení o schválení vydaného/vydaných příslušným schvalovacím orgánem. Všechna schválení na základě žádostí o rozšíření může udělit pouze schvalovací orgán, který udělil původní schválení pneumatiky.
- 5.3.1.1 Je-li uděleno rozšíření schválení, k zapracování osvědčení shody podle jiných předpisů do formuláře sdělení (viz příloha 1 tohoto předpisu) se číslo schválení na formuláři sdělení rozšíří příponou/-příponami odkazující/odkazujícími na takové předpisy a technická pravidla, které byly rozšířením schválení zapracovány. V souvislosti s každou přidělenou příponou se do odstavce 9 formuláře sdělení přidá číslo schválení příslušného předpisu.
- 5.3.1.2 Přípona označuje sérii změn pravidel příslušného předpisu ohledně výkonnosti pneumatik (např. S01 nebo SW01 k označení první série změn o emisích hluku odvalování pneumatik nebo jak emisích hluku odvalování pneumatik, tak i přilnavosti pneumatik na mokřích površích). Pokud je příslušný předpis v původní podobě, žádný údaj o sérii změn se nevyžaduje.
- 5.3.2 Následující přípony již byly vyhrazeny k označení konkrétních předpisů o parametrech výkonnosti pneumatik:
- „S“ k označení dodatečné shody s požadavky ohledně emisí hluku odvalování;
- „W“ k označení dodatečné shody s požadavky ohledně přilnavosti pneumatik na mokřích površích.
- Další přípony se stanoví podle potřeb.
- 5.4 Na ploše podle bodu 4.3 a v souladu s požadavky bodu 4.4 se na pneumatiku každého rozměru, jež odpovídá typu pneumatiky schválenému podle tohoto předpisu, umístí mezinárodní značka schválení, která se skládá z:
- 5.4.1 písmene „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila ⁽¹⁾; a

⁽¹⁾ 1 pro Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 5 pro Švédsko, 6 pro Belgie, 7 pro Maďarsko, 8 pro Českou republiku, 9 pro Španělsko, 10 pro Srbsko, 11 pro Spojené království, 12 pro Rakousko, 13 pro Lucembursko, 14 pro Švýcarsko, 15 (neobsazeno), 16 pro Norsko, 17 pro Finsko, 18 pro Dánsko, 19 pro Rumunsko, 20 pro Polsko, 21 pro Portugalsko, 22 pro Ruskou federaci, 23 pro Řecko, 24 pro Irsko, 25 pro Chorvatsko, 26 pro Slovinsko, 27 pro Slovensko, 28 pro Bělorusko, 29 pro Estonsko, 30 (neobsazeno), 31 pro Bosnu a Hercegovinu, 32 pro Lotyšsko, 33 (neobsazeno), 34 pro Bulharsko, 35 (neobsazeno), 36 pro Litvu, 37 pro Turecko, 38 (neobsazeno), 39 pro Ázerbájdžán, 40 pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonie, 41 (neobsazeno), 42 pro Evropské společenství (schválení udělují členské státy za použití svého příslušného symbolu EHK), 43 pro Japonsko, 44 (neobsazeno), 45 pro Austrálii, 46 pro Ukrajinu, 47 pro Jihoafrickou republiku, 48 pro Nový Zéland, 49 pro Kypr, 50 pro Maltu, 51 pro Korejskou republiku, 52 pro Malajsii, 53 pro Thajsko, 54 a 55 (neobsazeno) a 56 pro Černou Horu. Následující čísla budou přidělena dalším zemím chronologicky v pořadí, v jakém ratifikují Dohodu o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel, nebo v pořadí, v jakém k uvedené dohodě přistoupí. Takto přidělená čísla sdělí generální tajemník Organizace spojených národů smluvním stranám Dohody.

- 5.4.2 číslo schválení, za kterým následuje/následují přípona/přípony „S“ nebo „SW“ umístěná/umístěné napravo od kružnice podle bodu 5.4.1 nebo pod ní, pokud jsou součástí původního schválení. Pokud je schválení dodatečně rozšířeno, znázorní se rozšíření schválení umístěním znaménka „+“ před „S“ nebo „SW“.
- 5.4.3 Přípona/přípony a označení veškerých příslušných sérií případných změn podle formuláře sdělení.
- 5.4.4 Vyznačení přípony/přípon u čísla schválení na bočnicích pneumatik ruší požadavek dalšího značení na pneumatice se specifickým číslem schválení typu k vyznačení shody s předpisem/předpisy, na který/které přípona odkazuje podle bodu 5.3.2 výše.
- 5.5 Pokud pneumatika odpovídá schválení podle jednoho nebo více jiných předpisů, které jsou přílohou Dohody ve státě, který udělil schválení typu podle tohoto předpisu, nemusí se opakovat symbol předepsaný v bodě 5.4.1. V takovém případě budou u symbolu uvedeného výše v bodě 5.4.1 umístěna doplňková čísla a symboly všech předpisů, podle nichž bylo schválení uděleno v zemi, která schválení podle tohoto předpisu vydala.
- 5.6 V příloze 2 tohoto předpisu jsou uvedeny příklady uspořádání značky schválení typu.
6. SPECIFIKACE
- 6.1 Mezní hodnoty emisí hluku odvalování podle měření metodou uvedenou v příloze 3 tohoto předpisu
- 6.1.1 U pneumatik třídy C1 hodnota emisí hluku odvalování nesmí přesáhnout hodnoty uvedené níže. Tyto hodnoty platí jak pro normální pneumatiky, tak pro pneumatiky pro jízdu na sněhu, a jsou uvedeny podle jmenovité šířky průřezu podle bodu 2.17.1.1 předpisu č. 30:

Jmenovitá šířka průřezu	Mezní hodnota v dB (A)
145 a méně	72
nad 145 až do 165	73
nad 165 až do 185	74
nad 185 až do 215	75
nad 215	76

- 6.1.1.1 U „zesílených“ pneumatik (nebo u pneumatik pro vysoké zatížení) třídy C1 (viz bod 4.2.4 výše) se mezní hodnoty v bodě 6.1.1 zvyšují o 1 dB(A).
- 6.1.1.2 U pneumatik zařazených do kategorie „pro zvláštní použití“ třídy C1 (viz bod 4.2.6 výše) se mezní hodnoty v bodě 6.1.1 zvyšují o 2 dB(A).
- 6.1.2 U pneumatik třídy C2 hodnota emisí hluku odvalování podle příslušné kategorie použití (viz bod 2.1 výše) nesmí přesáhnout:

Kategorie použití	Mezní hodnota v dB (A)
normální	75
pro jízdu na sněhu	77
zvláštní	78

- 6.1.3 U pneumatik třídy C3 hodnota emisí hluku odvalování podle příslušné kategorie použití (viz bod 2.1 výše) nesmí přesáhnout:

Kategorie použití	Mezní hodnota v dB (A)
normální	76
pro jízdu na sněhu	78
zvláštní	79

- 6.2 Přílnavost za mokra vychází z postupu, kterým se porovnává buď koeficient maximální brzdné síly (pbfc), nebo střední plné brzdné zpomalení (mfdd) s hodnotami dosaženými normalizovanou referenční zkušební pneumatikou (SRTT). Relativní výkonnost je udána indexem přílnavosti za mokra (G).

- 6.2.1 Pneumatiky třídy C1 zkušební kterýmkoli postupem podle přílohy 5 tohoto předpisu musí splňovat tyto požadavky:

Kategorie použití	Index přílnavosti za mokra (G)
pneumatiky pro jízdu na sněhu se značkou kategorie rychlosti („Q“ nebo nižší vyjma „H“) označující maximální povolenou rychlost do 160 km/h	≥ 0,9
pneumatiky pro jízdu na sněhu se značkou kategorie rychlosti („R“ nebo vyšší, včetně „H“) označující maximální povolenou rychlost vyšší než 160 km/h	≥ 1,0
normální (silniční) pneumatika	≥ 1,1

7. ZMĚNY TYPU PNEUMATIKY A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ

- 7.1 Každá změna typu pneumatiky, která může mít vliv na funkční charakteristiky schválené podle tohoto předpisu, musí být oznámena schvalovacímu orgánu, jenž schválení typu pneumatiky udělil. Tento orgán pak může:

- 7.1.1 usoudit, že změny zřejmě nemají nepříznivý vliv na schválené funkční charakteristiky a že pneumatika splňuje požadavky tohoto předpisu; nebo
- 7.1.2 požadovat předložení dalších vzorků k přezkoušení nebo další zkušební protokoly od určené technické zkušebny.
- 7.1.3. Potvrzení nebo odmítnutí schválení s uvedením příslušných změn se sdělí smluvním stranám Dohody, které používají tento předpis, postupem stanoveným v bodě 5.3 tohoto předpisu.
- 7.1.4 Schvalovací orgán, který uděluje rozšíření schválení, přidělí takovému rozšíření číslo série, které bude uvedeno ve formuláři sdělení.

8. SHODNOST VÝROBY

Shodnost výrobních postupů musí být v souladu s postupy uvedenými v dodatku 2 Dohody (dokument E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev. 2), přičemž platí následující požadavky:

- 8.1 Veškeré pneumatiky schválené podle tohoto předpisu musí být vyráběny tak, aby splňovaly funkční charakteristiky schváleného typu pneumatiky a splňovaly požadavky odstavce 6 výše.

- 8.2 K ověření shodnosti, jak stanoví bod 8.1 výše, bude ze sériové výroby vybrán náhodný vzorek pneumatik nesoucích značku schválení vyžadovanou podle tohoto předpisu. Obvyklá četnost ověřování shodnosti výroby je nejméně jednou za dva roky.
- 8.2.1 V případě ověřování o hledem na schválení podle bodu 6.2 jsou ověření prováděna stejným postupem (viz příloha 5 tohoto předpisu), který byl zvolen pro původní schválení, a schvalovací orgán zajistí, aby všechny pneumatiky, jež patří do schváleného typu, splňovaly požadavky schválení. Posouzení vychází z objemu výroby typu pneumatiky v každém výrobním zařízení, přičemž se bere/berou v úvahu systém/systémy řízení jakosti uplatňovaný/uplatňované výrobcem. Tam, kde zkušební postup obnáší zkoušení několika pneumatik ve stejnou dobu, například sady čtyř pneumatik pro účely zkoušky přilnavosti za mokra v souladu s postupem se standardním vozidlem uvedeným v příloze 5 tohoto předpisu, pak bude taková sada pro účely výpočtu počtu pneumatik k testování považována za jednu jednotku.
- 8.3 Výroba se považuje za shodnou s požadavky tohoto předpisu, pokud naměřené hodnoty odpovídají mezním hodnotám uvedeným v bodě 6.1 výše, přičemž se uplatní tolerance + 1 dB(A) pro případné velkovýrobní odchylky.
9. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 9.1 Schválení udělené pro určitý typ pneumatiky podle tohoto předpisu může být odejmuto, pokud nejsou dodrženy požadavky stanovené v odstavci 8 výše nebo pokud kterákoliv pneumatika daného typu překročí mezní hodnoty uvedené v bodě 8.3 výše.
- 9.2 Pokud strana Dohody, která používá tento předpis, odejme schválení, které dříve udělila, musí o tom neprodleně informovat ostatní smluvní strany, které tento předpis používají, zasláním kopie certifikátu schválení typu podle vzoru v příloze 1 předpisu.
10. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY
- Pokud držitel schválení zcela ukončí výrobu typu pneumatiky schváleného podle tohoto předpisu, musí o tom informovat orgán, který schválení udělil. Po obdržení příslušného sdělení podá uvedený orgán zprávu o ukončení výroby ostatním smluvním stranám Dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře sdělení podle vzoru v příloze 1 tohoto předpisu.
11. NÁZVY A ADRESY SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ A TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN PROVÁDĚJÍCÍCH SCHVALOVACÍ ZKOUŠKY
- 11.1 Smluvní stany Dohody, které používají tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben provádějících schvalovací zkoušky a správních orgánů, které udělují schválení a kterým se zasílají osvědčení o udělení schválení nebo o rozšíření nebo odmítnutí či odejmutí schválení, vydaná v jiných státech.
12. ÚVODNÍ USTANOVENÍ
- 12.1 Od data vstupu tohoto předpisu v platnost smluvní strany, které tento předpis používají, nesmí:
- odmítnout udělit schválení OSN typu pneumatiky podle tohoto předpisu; nebo
 - zakázat prodej nebo uvedení pneumatiky do provozu,

pokud pneumatika spadá do oblasti působnosti tohoto předpisu a splňuje požadavky tohoto předpisu.

- 12.2 Od 4. srpna 2003 nesmějí smluvní strany, které tento předpis používají, udělit vnitrostátní schválení typu pneumatiky, který spadá do oblasti působnosti tohoto předpisu a nesplňuje požadavky tohoto předpisu.
- 12.3 Po uplynutí 24 měsíců od data vstupu série změn 01 v platnost smluvní strany, které tento předpis používají, udělí schválení s ohledem na úroveň přilnavosti za jízdy na mokřích površích pouze tehdy, pokud typ pneumatiky, který má být schválen, splňuje požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 01.
- 12.4 Od data uvedeného níže nesmějí smluvní strany, které tento předpis používají, povolit prodej nebo uvedení do provozu pneumatiky, která spadá do oblasti působnosti tohoto předpisu a nesplňuje požadavky tohoto předpisu.

U pneumatik třídy C1 se šířkou průřezu do 185:	1. října 2009
U pneumatik třídy C1 se šířkou průřezu nad 185 až do 215:	1. října 2010
U pneumatik třídy C1 se šířkou průřezu nad 215:	1. října 2011
U pneumatik třídy C2 a třídy C3:	1. října 2009

Do dat uvedených výše smluvní strany, které tento předpis používají, nevyžadují k povolení prodeje nebo uvedení do provozu náhradní pneumatiky, která spadá do oblasti působnosti tohoto předpisu, splnění požadavků tohoto předpisu.

PŘÍLOHA 1

SDĚLENÍ

(Maximální formát: A4 (210 × 297 mm))



Vydal: Název orgánu:

.....

.....

.....

týkající se ⁽²⁾: UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ODMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODEJMUTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY

typu pneumatiky v souvislosti s „úrovní emisí hluku odvalování“ a „výkonnosti ohledně přilnavosti na mokrých površích“ podle předpisu č. 117

Schválení č.: Rozšíření č.:

1. Jméno a adresa/adresy výrobce:
2. Je-li třeba, název a adresa zplnomocněného zástupce výrobce:
3. „Třída“ a „kategorie použití“ typu pneumatiky:
4. Obchodní značka/značky a/nebo obchodní název/názvy typu pneumatiky:
5. Technická zkušebna a případně zkušební laboratoř schválená pro účely schválení nebo ověřování zkoušek shodnosti:
6. Hladina akustického tlaku reprezentativního rozměru pneumatiky, viz bod 2.5 předpisu č. 117, podle bodu 7 zkušebního protokolu v dodatku přílohy 3: dB(A) při referenční rychlosti 70/80 km/h ⁽²⁾
7. Úroveň přilnavosti reprezentativního rozměru pneumatiky, viz bod 2.5 předpisu č. 117, podle bodu 7 zkušebního protokolu v dodatku přílohy 5: (G) za použití metody s vozidlem nebo s přívěsem ⁽²⁾
8. Číslo protokolu vydaného uvedenou zkušebnou:
9. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou:
10. Případné důvod(y) rozšíření:
11. Poznámky:
12. Místo:
13. Datum:

14. Podpis:
15. Přílohy sdělení:
- 15.1. Seznam dokumentů obsažených ve spisu ke schválení typu a předaných správnímu orgánu, který vydal schválení. Dokumenty lze obdržet na vyžádání.
- 15.2. Seznam vzorků běhounu: pro každou výrobní značku nebo obchodní značku a obchodní název uveďte seznam rozměrů pneumatik. U pneumatik třídy C1 uveďte značku „zesílená“ (nebo „pro vysoké zatížení“) nebo značku kategorie rychlosti pneumatik pro jízdu na sněhu, pokud to vyžaduje bod 3.1 tohoto předpisu.
-

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/rozšířila/odmítla/odejmula (viz ustanovení o schválení v tomto předpise).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

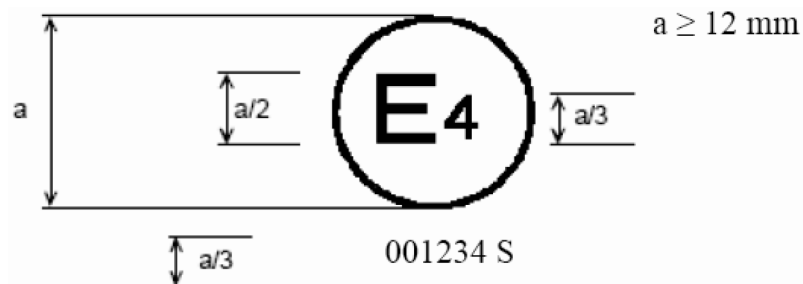
PŘÍLOHA 2

PROVEDENÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ

(Viz bod 5.4 tohoto předpisu)

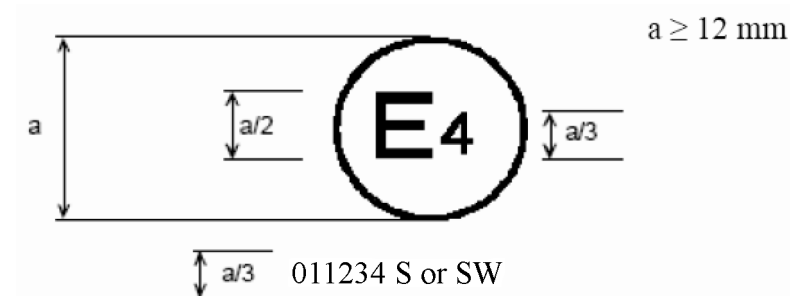
Značky schválení v souladu s předpisem č. 117

PŘÍKLAD 1



Výše uvedená značka schválení umístěná na pneumatice udává, že dotčená pneumatika byla schválena v Nizozemsku (E4) podle předpisu č. 117 (označeno pouze „S“ (hluk odvalování)) pod číslem schválení 001234. První dvě číslice čísla schválení (00) udávají, že schválení bylo uděleno podle požadavků tohoto předpisu v jeho původním znění.

PŘÍKLAD 2

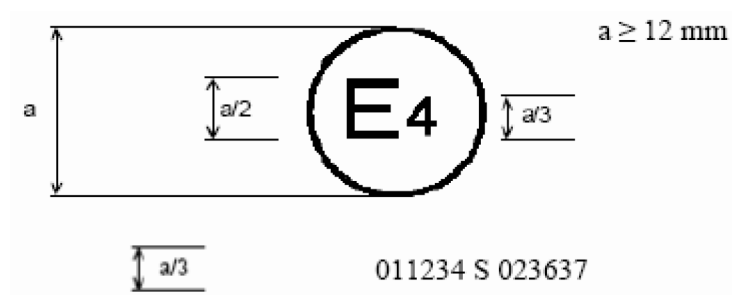


Výše uvedená značka schválení udává, že dotčená pneumatika byla schválena v Nizozemsku (E4) podle předpisu č. 117 (označeno „S“ (hluk odvalování) nebo jak „S“ (hluk odvalování), tak W (přilnavost za mokra), pod číslem schválení 011234. To znamená, že schválení je uděleno pro S nebo pro S i W. První dvě číslice čísla schválení (01) udávají, že schválení bylo uděleno podle znění série změn 01.

Dodatek 1

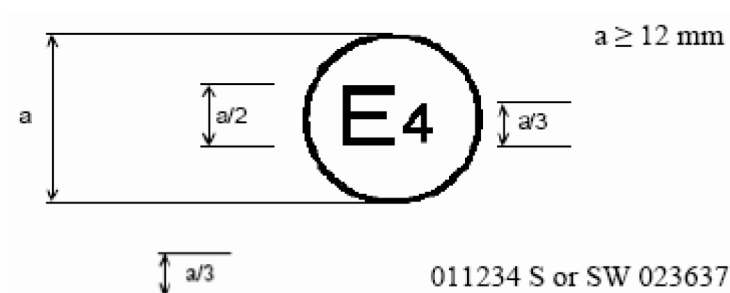
Schválení podle předpisu č. 117 shodné se schválením podle předpisů č. 30 nebo 54 ⁽¹⁾

PŘÍKLAD 1



Výše uvedená značka schválení udává, že dotčená pneumatika byla schválena v Nizozemsku (E4) podle předpisu č. 117 (označeno „S“ (hluk odvalování)) pod číslem schválení 011234 a podle předpisu č. 30 pod číslem schválení 023637. První dvě číslice čísla schválení (01) udávají, že schválení bylo uděleno podle znění série změn 01, avšak předpis č. 30 obsahoval sérii změn 02.

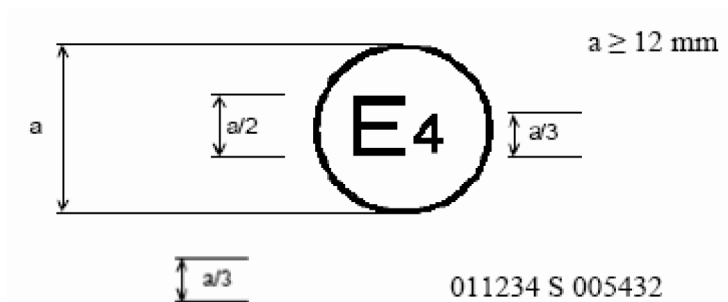
PŘÍKLAD 2



Výše uvedená značka schválení udává, že dotčená pneumatika byla schválena v Nizozemsku (E4) podle předpisu č. 117 (označeno „S“ (hluk odvalování) nebo „SW“ (hluk odvalování a přilnavost za mokra)) pod číslem schválení 011234 a podle předpisu č. 30 pod číslem schválení 023637. První dvě číslice čísla schválení (01) udávají, že schválení bylo uděleno podle znění série změn 01, avšak předpis č. 30 obsahoval sérii změn 02.

⁽¹⁾ Schválení podle předpisu č. 117 pro pneumatiky spadající do oblasti působnosti předpisu č. 54 v současné době neobsahují požadavky na přilnavost na mokra.

PŘÍKLAD 3

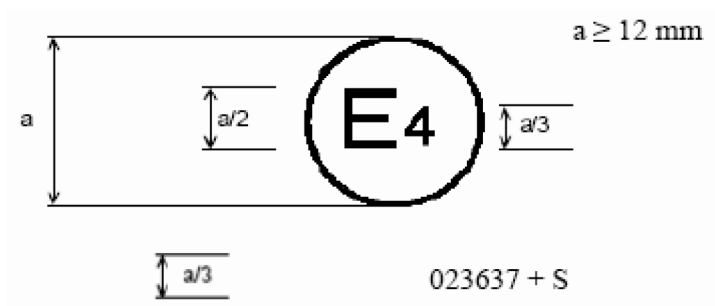


Výše uvedená značka schválení udává, že dotčená pneumatika byla schválena v Nizozemsku (E4) podle předpisu č. 117 a série změn 01 pod číslem schválení 011234 (označeno pouze „S“) a podle předpisu č. 54. Tyto informace udávají, že schválení je uděleno pouze pro hluk odvalování („S“), protože pneumatiky schválené podle předpisu č. 54 v současnosti nemohou být schvalovány pro přilnavost za mokra. První dvě číslice čísla schválení (01) podle předpisu č. 117 ve spojení se značkou „S“ udávají, že první schválení bylo uděleno podle předpisu č. 117, který obsahoval sérii změn 01. První dvě číslice předpisu č. 54 (00) udávají, že tento předpis byl ve své původní podobě.

Dodatek 2

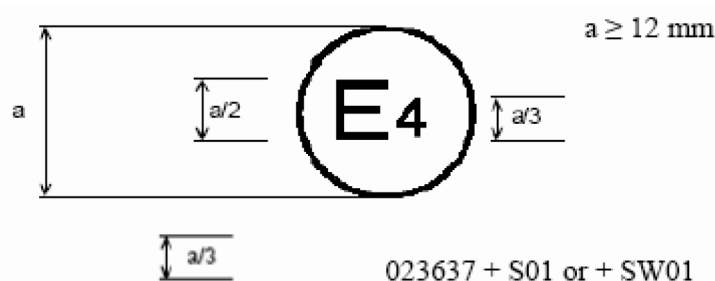
Rozšíření kombinující schválení vydaná podle předpisů č. 117, 30 nebo 54⁽¹⁾

PŘÍKLAD 1



Výše uvedená značka schválení udává, že dotčená pneumatika byla nejprve schválena v Nizozemsku (E4) podle předpisu č. 30 a série změn 02 pod číslem schválení 023637. Obsahuje také značku „+ S“ (hluk odvalování), která udává, že příslušné schválení je rozšířeno podle předpisu č. 117. První dvě číslice čísla schválení (02) udávají, že schválení bylo uděleno podle předpisu č. 30, který obsahoval sérii změn 02. Značka „+“ udává, že první schválení bylo uděleno podle předpisu č. 30 a bylo rozšířeno na schválení podle předpisu č. 117.

PŘÍKLAD 2



Výše uvedená značka schválení udává, že dotčená pneumatika byla nejprve schválena v Nizozemsku (E4) podle předpisu č. 30 a série změn 02 pod číslem schválení 023637. Tyto informace udávají, že schválení je uděleno pro hluč odvalování („S“) nebo pro hluč odvalování („S“) a přilnavost za mokra („W“). Značky „S“ nebo „SW“, po kterých následuje (01), udávají, že schválení bylo rozšířeno podle předpisu č. 117, který obsahoval sérii změn 01. První dvě číslice čísla schválení (02) udávají, že schválení bylo uděleno podle předpisu č. 30, který obsahoval sérii změn 02. Značka „+“ udává, že první schválení bylo uděleno podle předpisu č. 30 a bylo rozšířeno na schválení podle předpisu č. 117.

⁽¹⁾ Schválení podle předpisu č. 117 pro pneumatiky spadající do oblasti působnosti předpisu č. 54 v současné době neobsahují požadavky na přilnavost na mokra.

PŘÍLOHA 3

METODA VOLNÉHO PŘEJEZDU K MĚŘENÍ EMISÍ HLUKU ODVALOVÁNÍ PNEUMATIK

0. ÚVOD

Tato metoda zahrnuje ustanovení pro měřicí přístroje, podmínky měření a metodu měření, které umožňují zjistit hladinu hluku soupravy pneumatik namontovaných na zkušebním vozidle pojíždějícím na stanoveném povrchu vozovky. Zaznamenává se maximální hladina akustického tlaku hluku snímaná mikrofony ve vzdáleném poli při volném přejezdu zkušebního vozidla; konečná výsledná hodnota referenční rychlosti se získá lineární regresní analýzou. Výsledky této zkoušky nelze vztahovat na hluk odvalování pneumatik měřený při zatížení za akcelerace nebo při zpomalení během brzdění.

1. MĚŘICÍ PŘÍSTROJE

1.1. Akustická měření

Zvukoměr nebo odpovídající systém měřících zařízení včetně krytu proti větru podle doporučení výrobce musí odpovídat alespoň požadavkům na přístroj typu 1 podle IEC 60651:1979/A1:1993, druhé vydání.

Přiměření se použije kmitočtová váhová křivka A a časová konstanta F.

Pokud se použije systém, který zahrnuje periodické vzorkování hladiny akustického tlaku A hluku, je třeba, aby údaje byly zjišťovány v časových intervalech kratších než 30 ms.

1.1.1. Kalibrace

Na počátku a na konci každé série měření se celý měřicí systém kalibruje zvukovým kalibrátorem, který splňuje požadavky na zvukové kalibrátory o třídě přesnosti alespoň C1 podle IEC 60942:1988. Bez dalšího seřizování nesmí být rozdíl mezi dvěma po sobě následujícími kalibracemi větší než 0,5 dB. Pokud je tato hodnota překročena, neberou se v úvahu výsledky měření zjištěné po předchozí uspokojivé kalibraci.

1.1.2. Splnění požadavků

Jednou ročně se musí ověřit, zda zvukový kalibrátor splňuje požadavky IEC 60942:1988 a nejméně každé dva roky se musí ověřit, zda přístrojový systém splňuje požadavky IEC 60651:1979/A1:1993, druhé vydání; tyto skutečnosti musí ověřovat laboratoř, která je akreditována ke kalibraci podle odpovídajících norem.

1.1.3. Umístění mikrofону

Mikrofon (nebo mikrofony) se umístí ve vzdálenosti $7,5 \pm 0,05$ m od referenční přímky CC' (obrázek 1) a $1,2 \pm 0,02$ m nad povrchem vozovky. Jeho osa maximální citlivosti musí být ve vodorovné rovině a kolmá na dráhu vozidla (přímku CC').

1.2. Měření rychlosti

Rychlost vozidla se měří přístroji s přesností ± 1 km/h nebo vyšší, a to v okamžiku, kdy předek vozidla dosáhl přímky PP' (obrázek 1).

1.3. Měření teploty

Měření teploty vzduchu i povrchu zkušebního úseku je povinné.

Zařízení pro měření teploty musí mít přesnost v rozsahu ± 1 °C.

1.3.1. Teplota vzduchu

Snímač teploty se umístí v místě prostém překážek blízko mikrofону tak, aby byl vystaven pohybu vzduchu a chráněn před přímým slunečním svitem. Ochrana před slunečním svitem může být zajištěna jakýmkoliv stínítkem nebo podobným zařízením. Snímač musí být umístěn ve výšce $1,2 \pm 0,1$ m nad úrovní povrchu zkušebního úseku, aby se tak minimalizoval vliv tepelného vyzařování povrchu zkušebního úseku při nízkém pohybu vzduchu.

1.3.2. Teplota povrchu zkušebního úseku

Snímač teploty se umístí v místě, kde je měřená teplota reprezentativní pro teplotu dráhy kol, aniž by tím bylo rušeno měření zvuku.

Pokud se použije přístroj s kontaktním snímačem teploty, musí se mezi povrch a snímač nanést tepelně vodivá pasta, aby se tak zajistil odpovídající tepelný kontakt.

Pokud se použije radiační teploměr (pyrometr), je třeba volit takovou výšku měření, aby bylo zajištěno měření na ploše s průměrem $\geq 0,1$ m.

1.4. Měření větru

Zařízení musí být schopné měřit rychlost větru s dovolenou odchylkou ± 1 m/s. Vítr se měří ve výšce mikrofonu. Zaznamená se směr větru vůči směru jízdy.

2. PODMÍNKY MĚŘENÍ

2.1. Zkušební místo

Zkušební místo tvoří středový úsek, obklopený v zásadě plochým zkušebním prostranstvím. Měřicí úsek musí být rovinný; povrch zkušebního úseku musí být při všech měřeních suchý a čistý. Povrch zkušebního úseku nesmí být při měření nebo před měřením uměle chlazen.

Zkušební dráha musí být taková, aby byly v rozsahu do 1 dB(A) dodrženy podmínky volného zvukového pole mezi zdrojem zvuku a mikrofonem. Tyto podmínky se považují za splněné, pokud se od středu měřicího úseku nenalézají do vzdálenosti 50 m žádné velké objekty odrážející zvuk, jako jsou ohrady, skály, mosty nebo budovy. Povrch zkušební dráhy a velikost zkušebního místa musí vyhovovat příloze 4.

Střední část o poloměru nejméně 10 m musí být prostá prachového sněhu, vysoké trávy, volné zeminy, škváry apod. Žádná překážka nesmí ovlivňovat zvukové pole v blízkosti mikrofonu a mezi mikrofonem a zvukovým zdrojem nesmí stát žádná osoba. Osoba, která měří, a všichni pozorovatelé, kteří se měření zúčastňují, se musí postavit tak, aby nebyly ovlivňovány údaje měřících přístrojů.

2.2. Meteorologické podmínky

Nesmí se měřit za špatných meteorologických podmínek. Musí se zajistit, aby výsledky měření nebyly ovlivněny nárazy větru. Zkoušet se nesmí, pokud rychlost větru ve výšce mikrofonu překračuje 5 m/s.

Nesmí se měřit, pokud je teplota vzduchu nižší než 5 °C nebo vyšší než 40 °C nebo pokud je teplota povrchu zkušebního úseku nižší než 5 °C nebo vyšší než 50 °C.

2.3. Hluk pozadí

2.3.1. Hladina akustického tlaku hluku pozadí (včetně hluku větru) musí být nejméně o 10 dB(A) nižší, než je měřená úroveň emisí hluku odvalování pneumatik. Na mikrofonu lze užít vhodný kryt proti větru za předpokladu, že se vezme v úvahu jeho vliv na citlivost a směrové vlastnosti mikrofonu.

2.3.2. Jakékoliv měření ovlivněné zvukovou špičkou, která se jeví jako nesouvisející s vlastnostmi obecné hladiny akustického tlaku hluku pneumatik, se nebere v úvahu.

2.4. Požadavky na zkušební vozidlo

2.4.1. Obecné

Zkoušeným vozidlem musí být motorové vozidlo se čtyřmi pneumatikami namontovanými jen na dvou nápravách.

2.4.2. Naložení vozidla

Vozidlo musí být naloženo tak, aby byla splněna únosnost pneumatik podle bodu 2.5.2 níže.

2.4.3. Rozvor náprav

Rozvor dvou náprav s namontovanými zkoušenými pneumatikami musí být pro pneumatiky třídy C1 menší než 3,50 m a pro pneumatiky třídy C2 a C3 menší než 5 m.

2.4.4. Opatření pro minimalizaci vlivu vozidla na měření akustického tlaku hluku

Aby se zajistilo, že hluk odvalování pneumatik není podstatně ovlivněn konstrukcí zkušebního vozidla, jsou stanoveny následující požadavky a doporučení.

2.4.4.1. Požadavky:

- a) Nesmějí být namontovány kryty proti rozstříku vody nebo jiná zařízení, která mají rozstřík vody omezit.
- b) Doplnky nebo přídržná zařízení částí v bezprostřední blízkosti ráfků a pneumatik, které by mohly stínit zvuk, nejsou přípustné.
- c) Seřízení kol (sbíhavost, odklon kola, záklon kola) musí plně odpovídat doporučením výrobce vozidla.
- d) V podběžích kol nebo pod kapotou nesmějí být namontovány materiály pohlcující zvuk.
- e) Zavěšení kol musí být v takovém stavu, aby při naložení vozidla podle zkušebních požadavků nezpůsobovalo mimořádné snížení světlosti vozidla. Pokud je k dispozici systém regulace výšky vozidla nad vozovkou, musí být tento systém nastaven tak, aby byla v průběhu zkoušky zajištěna taková výška nad vozovkou, která je obvyklá za nenaložených podmínek.

2.4.4.2. Doporučení pro zamezení parazitních zvuků:

- a) Doporučuje se odstranění nebo změna těch částí vozidla, které mohou jakkoli přispívat ke hluku pozadí vozidla. Jakákoli demontáž nebo změna musí být zaznamenána ve zkušebním protokolu.
- b) Je třeba zajistit, aby při zkoušce nebyly brzdy nedostatečně uvolněny a nezpůsobovaly tak hluk brzdění.
- c) Je třeba zajistit, aby nepracovaly elektrické chladicí ventilátory.
- d) Při zkoušce musí být uzavřena okna a odklopná střecha.

2.5. Pneumatiky

2.5.1. Obecně

Na zkušebním vozidle musí být namontovány čtyři shodné pneumatiky. U pneumatik s indexem únosnosti překračujícím hodnotu 121 a bez označení pro dvojitou montáž musí být dvě takovéto pneumatiky stejného typu a modelové řady namontovány na zadní nápravě zkušebního vozidla; na přední nápravě se namontují pneumatiky vhodného rozměru pro hmotnost na nápravě, tyto pneumatiky musí být ohlazeny na minimální hloubku vzorku, aby se tak při zachování dostatečné bezpečnosti minimalizoval vliv hluku odvalování pneumatik. Zimní pneumatiky, které mohou být podle některých smluvních stran pro zvýšení tření vybaveny hroty, se musí zkoušet bez těchto hrotů. Pneumatiky se zvláštními požadavky na montáž se zkoušejí ve shodě s takovými požadavky (například požadavek na směr otáčení). Před záběhem musí mít pneumatiky plnou hloubku vzorku běhounu.

Pneumatiky se zkoušejí na ráfcích povolených výrobcem pneumatiky.

2.5.2. Zatížení pneumatik

Zkušební zatížení Q_t každé pneumatiky na zkušebním vozidle musí být nastaveno v rozmezí 50 % až 90 % referenčního zatížení Q_r tak, aby ale průměrné zatížení všech pneumatik $Q_{t,avr}$ bylo 75 ± 5 % referenčního zatížení Q_r .

Referenční zatížení Q_r pro všechny pneumatiky odpovídá maximální hmotnosti vázané na index únosnosti pneumatiky. V případě, že je index únosnosti tvořen dvěma čísly oddělenými lomítkem (/), bere se v úvahu první z obou čísel.

2.5.3. Tlak v pneumatice

Každá z pneumatik namontovaných na zkušebním vozidle musí být nahuštěna na zkušební tlak P_t , který není vyšší než referenční tlak P_r a který leží v intervalu:

$$P_r \cdot \left(\frac{Q_t}{Q_r} \right)^{1,25} \leq P_t \leq 1,1 P_r \cdot \left(\frac{Q_t}{Q_r} \right)^{1,25}$$

U tříd C2 a C3 referenční tlak P_r odpovídá indexu tlaku vyznačenému na bočnici pneumatiky.

Pro třídu C1 je pro „normální“ pneumatiky referenční tlak $P_r = 250$ kPa a pro „zesílené“ pneumatiky je referenční tlak $P_r = 290$ kPa, minimální zkušební tlak je $P_t = 150$ kPa.

2.5.4. Přípravy před zkouškou

Před zkouškou se pneumatiky musí „zajet“, aby se odstranily výrony směsi nebo jiné části vzorku, které jsou zaviněny postupem tváření. Tomu obvykle odpovídá cca 100 km běžného použití na silnici.

Pneumatiky se na zkušebním vozidle musí otáčet ve stejném směru, jako se otáčely při záběhu.

Před zkouškou se musí pneumatiky ohřát jízdou za zkušebních podmínek.

3. ZKUŠEBNÍ METODA

3.1. Všeobecné podmínky

Při všech měřeních musí být vozidlo přes měřicí úsek (AA' až BB') řízeno po přímce tak, aby jeho střední podélná rovina byla co nejbliže k přímce CC'.

Když předek zkušebního vozidla dosáhne přímky AA', musí mít řidič vozidla volič rychlostního stupně již přepřazený do neutrální polohy a motor musí být zastaven. Pokud je zkušební vozidlo v průběhu měření neobvykle hlučné (například kvůli ventilaci nebo samozážehům), musí se zkouška anulovat.

3.2. Podstata a počet měření

Maximální hladina akustického tlaku hluku vyjádřená v dB vážených váhových filtrem A (dB(A)) se měří na jedno desetinné místo v době, kdy vozidlo volně projíždí mezi přímkami AA' a BB' (obrázek 1 – předek vozidla na přímce AA', zád' vozidla na přímce BB'). Tato hodnota tvoří výsledek měření.

Na každé straně zkušebního vozidla se měří nejméně čtyřikrát při zkušebních rychlostech nižších, než je referenční rychlost podle bodu 4.1, a nejméně čtyřikrát při zkušebních rychlostech vyšších, než je referenční rychlost. Rychlosti by měly být rozloženy přibližně rovnoměrně v rozsahu rychlostí stanoveném v bodě 3.3.

3.3. Rozsah zkušební rychlosti

Rychlosti zkušebního vozidla:

- a) pro pneumatiky třídy C1 a třídy C2 od 70 km/h do 90 km/h;
- b) pro pneumatiky třídy C3 od 60 km/h do 80 km/h.

4. VYHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ

Měření jsou neplatná, pokud se mezi hodnotami zjistí neobvyklý nesoulad (viz bod 2.3.2 této přílohy).

4.1. Stanovení výsledku zkoušky

Referenční rychlost V_{ref} použitá pro stanovení konečného výsledku:

- a) 80 km/h pro pneumatiky třídy C1 a třídy C2;
- b) 70 km/h pro pneumatiky třídy C3.

4.2. Regresní analýza měření hluku odvalování

Hladina akustického tlaku hluku odvalování pneumatik L_R vyjádřená v dB(A) se stanoví regresní analýzou z rovnice:

$$L_R = \bar{L} - a \cdot \bar{v}$$

kde:

\bar{L} je střední hodnota hladin akustického tlaku hluku odvalování L_i měřená v dB(A):

$$\bar{L} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n L_i$$

n je počet měření ($n \geq 16$),

\bar{v} je střední hodnotou logaritmů rychlostí V_i :

$$\bar{v} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n v_i \text{ with } v_i = \lg (V_i/V_{\text{ref}})$$

a je směrnice regresní přímky v dB(A):

$$a = \frac{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v}) (L_i - \bar{L})}{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})^2}$$

4.3. Korekce na teplotu

U pneumatik třídy C1 a třídy C2 se musí konečný výsledek normalizovat na referenční teplotu povrchu zkušebního úseku ϑ_{ref} použitím korekce na teplotu podle následujícího vztahu:

$$L_R(\vartheta_{\text{ref}}) = L_R(\vartheta) + K(\vartheta_{\text{ref}} - \vartheta)$$

kde: ϑ = je měřená teplota povrchu zkušebního úseku a
 ϑ_{ref} = 20 °C,

Pro pneumatiky třídy C1 je koeficient $K - 0,03 \text{ dB(A)/}^\circ\text{C}$, když $\vartheta > \vartheta_{\text{ref}}$ a $-0,06 \text{ dB(A)/}^\circ\text{C}$ když $\vartheta < \vartheta_{\text{ref}}$.

Pro pneumatiky třídy C2 je koeficient $K - 0,02 \text{ dB(A)/}^\circ\text{C}$

Pokud se v průběhu všech měření potřebných ke stanovení hladiny akustického tlaku hluku jedné sady pneumatik měřená teplota povrchu zkušebního úseku nemění o více než 5 °C, může se korekce na teplotu uplatnit pouze u výše uváděného konečného výsledku hladiny akustického tlaku hluku odvalování pneumatik použitím střední hodnoty měřených teplot. Jinak se musí korigovat každá změřená hladina akustického tlaku hluku L_i použitím teploty v době odečtu této hladiny.

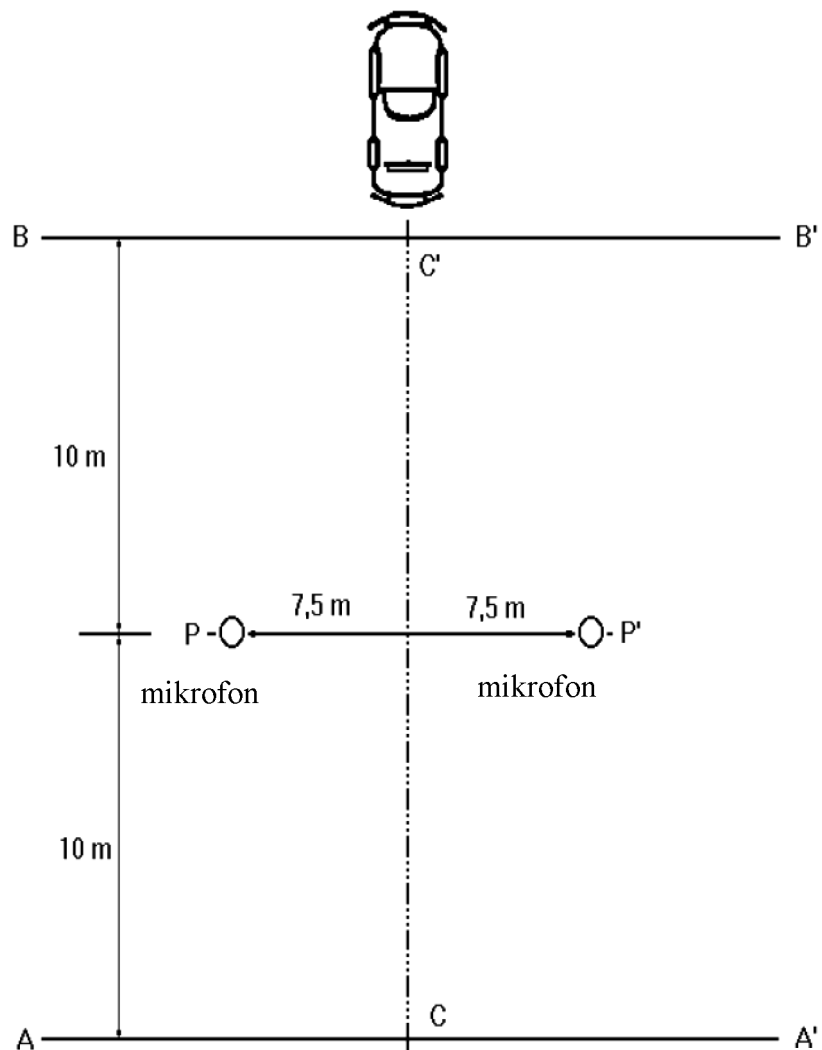
U pneumatik třídy C3 se výsledky na teplotu nekorigují.

4.4. S ohledem na nepřesnosti jakéhokoli měřicího přístroje se výsledek každého měření podle bodu 4.3 sníží o hodnotu 1 dB(A).

4.5. Konečný výsledek, kterým je hladina akustického tlaku hluku odvalování pneumatik $L_R(\vartheta_{\text{ref}})$ v dB(A) korigovaná na teplotu, se zaokrouhlí na nejbližší nižší celé číslo.

Obrázek 1

Polohy mikrofonu při měření



Dodatek

Zkušební protokol

ČÁST 1 – ZKUŠEBNÍ PROTOKOL

1. Schvalovací orgán nebo technická zkušebna:
2. Jméno a adresa žadatele:
3. Zkušební protokol č.:
4. Jméno výrobce a obchodní značka nebo obchodní název:
5. Třída pneumatiky (C1, C2 nebo C3):
6. Kategorie použití:
7. Hladina akustického tlaku podle bodů 4.4 a 4.5 přílohy 3: dB(A) při referenční rychlosti 70/80 km/h (1)
8. Případné poznámky:
9. Datum:
10. Podpis:

ČÁST 2 – ÚDAJE O ZKOUŠCE

1. Datum zkoušky:
2. Zkušební vozidlo (značka, model, rok, úpravy atd.):
- 2.1. Rozvor nápravy zkoušeného vozidla: mm
3. Poloha zkušební dráhy:
- 3.1. Datum certifikace zkušební dráhy podle ISO 10844:1994:
- 3.2. Vydal:
- 3.3. Certifikační metoda:
4. Údaje o zkoušce pneumatik:
- 4.1. Rozměr pneumatiky:
- 4.2. Provozní popis pneumatiky:
- 4.3. Referenční tlak v pneumatice: kPa
- 4.4. Údaje ze zkoušky

	Přední levá	Přední pravá	Zadní levá	Zadní pravá
Hmotnost při zkoušce (kg)				
Index zatížení pneumatik (%)				
Tlak v pneumatice (za studena) (kPa)				

4.5. Kód šířky zkušebního ráfku:

4.6. Typ čidla k měření teploty:

5. Platné výsledky zkoušky:

Jízda č.:	Zkušební rychlost km/h	Směr jízdy	Naměřená hladina akustického tlaku nalevo ^(?) dB(A)	Naměřená hladina akustického tlaku napravo ^(?) dB(A)	Teplota vzduchu °C	Teplota tratě °C	Hladina akustického tlaku nalevo ^(?) korigovaná na teplotu dB(A)	Hladina akustického tlaku napravo ^(?) korigovaná na teplotu dB(A)	Poznámky
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									

5.1. Směrnice regresní přímky:

5.2. Hladina akustického tlaku po korekci na teplotu podle bodu 4.3 přílohy 3: dB(A)

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

^(?) Vůči vozidlu.

PŘÍLOHA 4

SPECIFIKACE ZKUŠEBNÍHO MÍSTA

1. ÚVOD

Tato příloha popisuje požadavky týkající se fyzikálních vlastností zkušební dráhy a požadavky pro pokládání zkušební dráhy. Tyto požadavky, které jsou založeny na zvláštní normě⁽¹⁾, popisují požadované fyzikální vlastnosti i zkušební metody těchto vlastností.

2. POŽADOVANÉ VLASTNOSTI POVRCHU ZKUŠEBNÍHO ÚSEKU

Povrch se považuje za vyhovující této normě za předpokladu, že byly měřeny struktura povrchu a pórovitost nebo činitel zvukové pohltivosti a že bylo shledáno, že vyhovují všem ustanovením bodů 2.1 až 2.4 níže, a za předpokladu, že jsou splněny konstrukční požadavky (bod 3.2).

2.1. Zbytková pórovitost

Zbytková pórovitost krytu vozovky (VC) nesmí překročit 8 %. Metoda měření je popsána v bodě 4.1.

2.2. Činitel zvukové pohltivosti

Pokud povrch nesplňuje požadavky na zbytkovou pórovitost, je povrch považován za vyhovující, pokud je činitel zvukové pohltivosti $\alpha \leq 0,10$. Metoda měření je popsána v bodě 4.2. Požadavky bodů 2.1 a 2.2 jsou splněny, pokud byla měřena jen zvuková pohltivost a bylo zjištěno $\alpha \leq 0,10$.

Pozn.: Nejpodstatnější vlastností je pohltivost zvuku, přestože je stavitelům silnic zbytková pórovitost známější. Pohltivost zvuku je však třeba měřit pouze tehdy, pokud povrch nesplňuje požadavky na zbytkovou pórovitost. To je oprávněné, protože zbytková pórovitost má jak pro měření, tak i pro jeho závažnost relativně vysoké nejistoty a pokud by se trvalo jen na zbytkové pórovitosti, mohly by být některé povrchy chybně odmítnuty.

2.3. Hloubka struktury povrchu

Hloubka struktury povrchu (TD) měřená objemovou metodou (viz dále bod 4.3) musí být:

$$TD \geq 0,4 \text{ mm}$$

2.4. Homogenita povrchu

Veškeré úsilí je třeba věnovat tomu, aby povrch zkušebního úseku byl co nejvíce homogenní. To zahrnuje strukturu povrchu i pórovitost, lze však také pozorovat, že v případě, kdy je postup odvalování na některých místech účinnější než na jiných, může být struktura odlišná a že nerovnostmi mohou být vyvolány rázy.

2.5. Časové intervaly zkoušek

Pro ověření, zda povrch stále ještě vyhovuje požadavkům na strukturu povrchu a pórovitost nebo absorpci zvuku stanoveným touto normou, je třeba u povrchu v následujících intervalech pravidelně zkoušet:

a) zbytkovou pórovitost (VC) nebo pohltivost zvuku (α):

je-li povrch nový;

splňuje-li nový povrch požadavky, nepožaduje se další periodické zkoušení. Nesplňuje-li nový povrch požadavky, může jim vyhovět později, protože povrchy mají tendenci časem se zanášet a zhutňovat se;

⁽¹⁾ ISO 10844:1994.

b) hloubku struktury povrchu (TD):

je-li povrch nový;

začíná-li se s hlukovými zkouškami (pozn.: nejdříve za čtyři týdny po položení povrchu);

pak každých dvanáct měsíců.

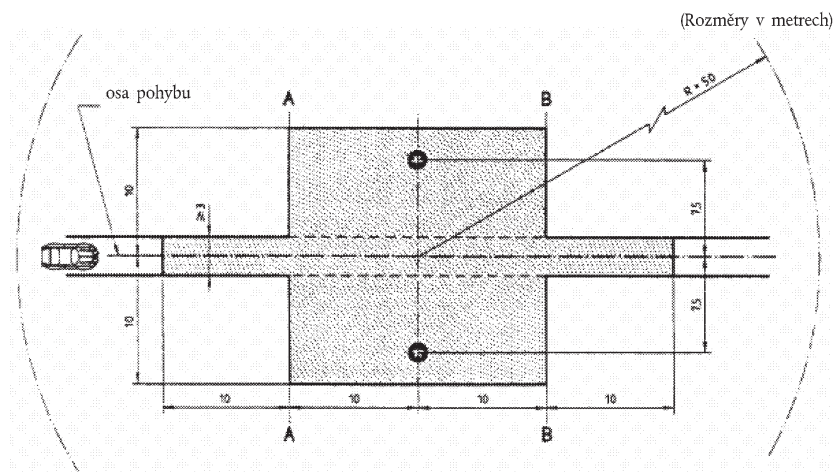
3. KONSTRUKCE POVRCHU ZKUŠEBNÍHO ÚSEKU

3.1. Úsek

Při návrhu uspořádání zkušební dráhy je důležité jako minimální požadavek zajistit, aby zkušební úsek projížděný vozidly byl pokryt stanoveným zkušebním materiálem s vhodnými okraji pro bezpečný a praktický provoz. To znamená, že dráha je nejméně 3 m široká a že délka trati dosahuje na každém konci nejméně 10 m za přímkou AA a BB. Obrázek 1 znázorňuje vhodné zkušební místo a udává minimální plochu, která musí být strojně položena a zhutněna stanoveným materiálem pro zkušební povrch. Podle bodu 3.2 přílohy 3 se musí měřit na obou stranách vozidla. Toho lze dosáhnout buď měřením s mikrofony v obou polohách (jeden mikrofon na každé straně dráhy) a jízdou v jednom směru, nebo měřením s mikrofonom pouze na jedné straně dráhy a jízdami vozidla v obou směrech. Pokud se užije druhý z uvedených postupů, pak nejsou uplatňovány žádné požadavky na povrch na té straně dráhy, na které není mikrofon umístěn.

Obrázek 1

Minimální požadavky na povrch zkušebního úseku. Stínovaná část se nazývá „zkušební úsek“



- Legenda
- Minimální úsek pokrytý zkušebním povrchem, tj. zkušební úsek
 - ★ Mikrofon (výška 1,2 m)

Pozn.: V okruhu vymezeném touto kružnicí nesmí být žádné velké předměty odrážející zvuk.

3.2. Konstrukce a příprava povrchu

3.2.1. Základní konstrukční požadavky

Zkušební povrch musí splňovat čtyři konstrukční požadavky:

3.2.1.1. musí to být hutný asfaltobeton;

3.2.1.2. maximální rozměr zrna musí být 8 mm (dovolené rozpětí od 6,3 mm do 10 mm);

3.2.1.3. tloušťka nosné vrstvy musí být ≥ 30 mm;

3.2.1.4. pojivem musí být nemodifikovaný bitumen přímo penetrující třídy.

3.2.2. Konstrukční pokyny

Jako vodítko pro výrobce povrchu udává obrázek 2 křivku zrnitosti šterku, jejímž dodržením se zajistí požadované vlastnosti. Tabulka 1 dále udává některé pokyny pro zajištění požadované struktury a životnosti. Křivka zrnitosti odpovídá následující rovnici:

$$P (\% \text{ propadu}) = 100 \cdot (d/d_{\max})^{1/2}$$

kde:

d = je okatost čtvercového síta v mm

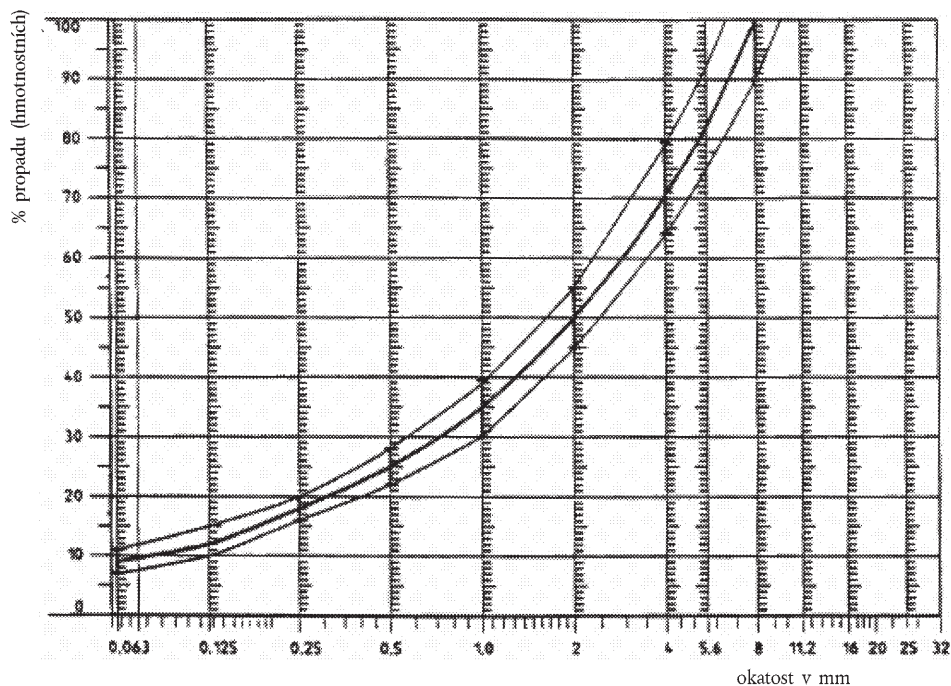
d_{\max} = 8 mm pro střední křivku

10 mm pro křivku dolní dovolené odchylky

6,3 mm pro křivku horní dovolené odchylky

Obrázek 2

Křivka zrnitosti šterku v asfaltové směsi s dovolenými odchylkami



Dále se dávají následující doporučení:

- podíl písku ($0,063 \text{ mm} < \text{okatosť čtvercového síta} < 2 \text{ mm}$) smí tvořit maximálně 55 % přírodního písku a minimálně 45 % drceného písku;
- základ a podklad musí zajistit dobrou stabilitu a rovnost podle osvědčených postupů stavby silnic;
- drť musí být drcena tak, aby měla 100 % drcených stran, a musí být z materiálu s vysokou odolností vůči rozmačkání;

- d) drť užitá ve směsi musí být praná;
- e) na povrch se nesmí přidávat žádná přídavná drť;
- f) tvrdost pojiva v PEN hodnotách musí být 40 až 60, 60 až 80 nebo 80 až 100 v závislosti na klimatických podmínkách území. Pravidlem je používat co nejtvrdší pojivo ve shodě s obvyklou praxí;
- g) teplota směsi před zhutňováním musí být zvolena tak, aby se následujícím válčováním dosáhlo požadované pórovitosti. Ke zvýšení pravděpodobnosti splnění požadavků bodů 2.1 až 2.4 výše je třeba se snažit o hutnost nejen vhodnou volbou teploty směsi, ale i vhodným počtem válčování a volbou zhutňovacího vozidla.

Tabulka 1

Konstrukční pokyny

	Cílové hodnoty		Dovolené odchylky
	Podle celkové hmotnosti směsi	Podle hmotnosti šterku	
Hmotnost kameniva, okatost čtvercového síta (SM) > 2 mm	47,6 %	50,5 %	± 5
Hmotnost písku 0,063 mm < SM < 2 mm	38,0 %	40,2 %	± 5
Hmotnost plnidla SM < 0,063 mm	8,8 %	9,3 %	± 5
Hmotnost pojiva (bitumen)	5,8 %	X	± 0,5
Maximální rozměr zrna	8 mm		6,3-10
Tvrdost pojiva	(viz bod 3.2.2 (f))		
Hodnota hladkosti kameniva (PSV)	> 50		
Hutnost relativní k Marshallově hutnosti	98 %		

4. ZKUŠEBNÍ METODA

4.1. Měření zbytkové pórovitosti

Pro toto měření je třeba odebrat z dráhy vzorky na nejméně čtyřech různých místech rovnoměrně rozložených po zkušební úseku mezi přímkami AA a BB (viz obrázek 1). Aby se předešlo nehomogenosti a nerovnosti na dráze kol, nemají se vzorky odebírat z vlastní dráhy kol, ale v její blízkosti. Dva vzorky (minimálně) by se měly odebrat blízko vlastní dráhy kol a jeden vzorek (minimálně) by se měl odebrat přibližně uprostřed mezi dráhami kol a obou míst mikrofonů.

Je-li podezření, že nejsou splněny podmínky homogenity (viz bod 2.4), je třeba na zkušební úseku odebrat vzorky z více míst.

Zbytková pórovitost se stanovuje pro každý vzorek. Pak se ze všech vzorků vypočte střední hodnota a porovná se s požadavkem bodu 2.1. Navíc nesmí mít žádný ze vzorků hodnotu pórovitosti vyšší než 10 %.

Výrobci povrchu zkušební úseku se připomíná problém, který může vzniknout, pokud je zkušební úsek vyhříván potrubím nebo elektrickými vodiči, a z tohoto úseku je třeba odebrat vzorky. Takovou instalaci je třeba pečlivě připravit z hlediska budoucího místa odvrtávání vzorků. Doporučuje se, aby bylo ponecháno několik míst o přibližných rozměrech 200 × 300 mm, ve kterých nejsou vodiče nebo potrubí nebo kde jsou umístěny dostatečně hluboko, aby nebyly poškozeny při odběru vzorků pokrytí povrchu.

4.2. Činitel zvukové pohltivosti

Činitel zvukové pohltivosti (kolmý dopad) se měří metodou impedančního zvukovodu použitím postupu podle ISO 10534-1:1996 nebo ISO 10534-2:1998.

Z hlediska zkušebních vzorků je třeba respektovat tytéž požadavky jako pro zbytkovou pórovitost (viz bod 4.1). Pohltivost zvuku se měří v pásmu 400 Hz až 800 Hz a v pásmu 800 Hz až 1 600 Hz (alespoň na středních kmitočtech třetinooktávových pásem) a stanoví se nejvyšší hodnoty z obou těchto pásem. Pak se ze všech těchto hodnot pro všechny vzorky vyčíslí střední hodnota, která tvoří konečný výsledek.

4.3. Objemové měření makrostruktury povrchu

Pro účely této normy se hloubka struktury povrchu měří nejméně na deseti místech rovnoměrně rozložených podél drah kol zkušebního pruhu a střední hodnota se porovná se stanovenou minimální hloubkou struktury povrchu. Popis postupu viz norma ISO 10844:1994.

5. ČASOVÁ STÁLOST A ÚDRŽBA

5.1. Vliv stárnutí

Obecně lze jako u všech ostatních povrchů očekávat, že měřené hladiny hluku odvalování pneumatik mohou na zkušebním povrchu mírně narůstat v průběhu prvních šesti až dvanácti měsíců po jeho zhotovení.

Požadované vlastnosti získá povrch nejdříve čtyři týdny po zhotovení. Vliv stárnutí na hluk je obecně nižší u nákladních vozidel než u automobilů osobních.

Stabilita v čase je dána hlavně hlazením a hutněním pojezdem vozidel po povrchu. Musí být pravidelně ověřována podle bodu 2.5.

5.2. Údržba povrchu

Z povrchu musí být odstraňovány volné zbytky nebo prach, které by mohly výrazně snížit činnou hloubku struktury povrchu. V zemích se zimním klimatem se občas k rozmrazování užívá soli. Sůl může povrch dočasně nebo i trvale změnit natolik, že se hluk zvýší, a proto se její užívání nedoporučuje.

5.3. Položení nového povrchu na zkušební plochu

Pokud je třeba zkušební dráhu znovu pokrýt, není obvykle nezbytné pokrýt více než jen zkušební pruh (šířky 3 m podle obrázku 1), po kterém vozidla jezdí, za předpokladu, že zkušební úsek ležící mimo takový pruh splňoval při měření požadavky na zbytkovou pórovitost nebo pohltivost zvuku.

6. DOKUMENTACE O POVRCHU NA ZKUŠEBNÍM ÚSEKU A O JEHO ZKOUŠKÁCH

6.1. Dokumentace o zkušebním povrchu

V dokumentu popisujícím zkušební povrch musí být uvedeny následující údaje:

6.1.1. poloha zkušební dráhy;

6.1.2. druh pojiva, tvrdost pojiva, druh šterku, maximální teoretická hustota betonu (DR), tloušťka nosné vrstvy a křivka zrnitosti stanovená ze vzorků ze zkušební dráhy;

6.1.3. způsob hutnění (např. typ válce, hmotnost válce, počet přejezdů);

6.1.4. teplota směsi, teplota okolního vzduchu a rychlost větru při kladení povrchu;

6.1.5. datum položení povrchu a stavitel;

6.1.6. veškeré nebo nejméně poslední výsledky zkoušek obsahující:

6.1.6.1. zbytkovou pórovitost každého ze vzorků;

- 6.1.6.2. místa na zkušební úseku, na kterých byly odebrány vzorky pro měření pórovitosti;
- 6.1.6.3. činitel pohltivosti zvuku každého ze vzorků (pokud byl měřen). Uveďte výsledky jak pro každý vzorek a pro každé frekvenční pásmo, tak pro celkovou střední hodnotu;
- 6.1.6.4. místa na zkušební ploše, ze kterých byly odebrány vzorky pro měření zvukové pohltivosti;
- 6.1.6.5. hloubku struktury povrchu včetně počtu zkoušek a standardní odchylky;
- 6.1.6.6. instituci zodpovědnou za zkoušky podle bodů 6.1.6.1 a 6.1.6.2 a typ použitého zařízení;
- 6.1.6.7. datum zkoušky nebo zkoušek a datum odebrání vzorků ze zkušební dráhy.
- 6.2. Dokumentace o zkouškách hluku vozidel provedených na povrchu
- V dokumentu popisujícím hlukové zkoušky vozidel se uvede, zda byly všechny požadavky této normy splněny, či nikoliv. Uvede se odkaz na dokument podle bodu 6.1, který popisuje výsledky potvrzující tuto skutečnost.
-

PŘÍLOHA 5

ZKUŠEBNÍ POSTUP MĚŘENÍ PŘILNAVOSTI ZA MOKRA

1. OBECNÉ ZKUŠEBNÍ PODMÍNKY

1.1. Vlastnosti dráhy

Dráha musí mít povrch z hutného asfaltu a sklon nepřesahující v žádném směru 2 %. Musí být ve všech místech téhož stáří, složení, opotřebení a nesmí obsahovat sypký materiál nebo nános jiného materiálu. Maximální rozměr zrna musí odpovídat 10 mm (s povolenou odchylkou 8 až 13 mm) a hloubka písku měřená podle ASTM E-965 musí být $0,7 \pm 0,3$ mm.

Hodnota tření ploch u mokré dráhy se stanoví jednou z těchto metod:

1.1.1. Metoda používající referenční zkušební pneumatiku (SRTT)

Pokud se zkouší pomocí SRTT a metodou uvedenou v bodě 2.1, průměrný koeficient maximální brzdné síly (pbfc) se pohybuje mezi 0,6 a 0,8. Naměřené hodnoty se korigují na vliv teploty takto:

$$pbfc = pbfc \text{ (naměřená)} + 0,003 \cdot 5(t - 20)$$

kde „t“ je teplota mokrého povrchu dráhy ve stupních Celsia.

Zkouška se provádí na trasách dráhy určené ke zkouškám přilnavosti za mokra.

1.1.2. Metoda BPN („British pendulum number“) za použití kyvadla

Průměrná hodnota BPN mokré dráhy naměřeného podle normy 303-93 (opětovně schválena v roce 1998) Americké společnosti pro zkušebnictví a materiály (ASTM) za použití pomůcek podle normy ASTM E 501-94 musí být mezi 40 a 60 po korekci na teplotu. Pokud doporučení ohledně korekce na teplotu neuvádí výrobce kyvadla, lze použít tuto rovnici:

$$BPN = BPN \text{ (naměřená hodnota)} + 0,34 \cdot t - 0,0018 \cdot t^2 - 6,1$$

kde „t“ je teplota mokrého povrchu dráhy ve stupních Celsia.

Na trasách dráhy určené ke zkouškám přilnavosti za mokra se BPN měří po každých deseti metrech podél trasy. BPN se měří v každém bodě pětkrát a variační koeficient průměrných hodnot BPN nesmí přesáhnout 10 %.

1.1.3. Schvalovací orgán se musí ujistit o charakteristikách dráhy na základě důkazů předložených ve zkušebních protokolech.

1.2. Podmínky vlhčení

Povrch lze vlhčit ze stran dráhy nebo vlhčícím systémem zabudovaným do zkušebního vozidla nebo přívěsu.

Je-li použit systém vlhčení ze stran dráhy, zkušební povrch musí být navlhčen alespoň půl hodiny před zkouškou, aby se vyrovnala teplota povrchu a vody. Doporučuje se, aby vlhčení ze stran dráhy pokračovalo nepřetržitě v průběhu zkoušky.

Hloubka vody musí být v rozmezí od 0,5 mm do 1,5 mm.

1.3. Vlhčení povrchu nesmí být narušeno větrem (je možno použít kryty proti větru).

Teplota navlhčeného povrchu musí být v rozmezí od 5 °C do 35 °C a nesmí se během zkoušky změnit o více než 10 °C.

2. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Ke stanovení poměrné přilnavosti za mokra se použije buď:

- a) přívěs nebo vozidlo zvláště určené k posouzení pneumatik; nebo
- b) osobní vůz z běžné výroby (kategorie M₁, jak stanoví plné znění usnesení o konstrukci vozidel (R.E.3) obsažené v dokumentu TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend. 2 ve znění změny č. 4).

2.1. Postup za použití přívěsu nebo vozidla zvláště určeného k posouzení pneumatik

2.1.1. Přívěs a tažné vozidlo nebo vůz k posouzení pneumatik musí splňovat tyto požadavky:

2.1.1.1. Musí být schopny překonat horní mez testovací rychlosti 67 km/h a splnit požadavek na udržování zkušební rychlosti 65 ± 2 km/h při maximálním působení brzdných sil.

2.1.1.2. Musí být vybaveny nápravou, která umožní zkušební pozici s hydraulickou brzdou a aktivačním systémem, které lze případně ovládat z tažného vozidla. Brzdový systém musí být schopen vyvinout dostatečný brzdový moment k dosažení koeficientu maximální brzdící síly u všech rozměrů a zatížení zkoušených pneumatik.

2.1.1.3. Musí být schopny udržovat podélné vyrovnání (sbíhavost) a odklon sestavy zkušební dráhy kola a pneumatiky v průběhu celé zkoušky v rozmezí $\pm 0,5^\circ$ statických hodnot dosažených v podmínkách zatížené zkušební pneumatiky.

2.1.1.4. Přívěs musí mít takové mechanické spojovací zařízení mezi tažným vozidlem a přívěsem, aby oj (nebo její část) přívěsu, ve kterém jsou zabudována čidla k měření brzdící síly, byla ve vodorovné poloze nebo odzadu dopředu nakloněná směrem dolů pod úhlem maximálně 5° , když jsou tažné vozidlo a přívěs spojené. Podélná vzdálenost od střednice připojení spojovacího zařízení (přívěsného zařízení) k příčné střednici nápravy přívěsu musí být alespoň desetnásobek výšky spojovacího zařízení (přívěsného zařízení).

2.1.1.5. Vozidla, ve kterých je zabudován systém vlhčení dráhy, musí mít takovou/takové vodní trysku/trysky, aby výsledná vodní vrstva byla stejnoměrná a přesahovala šířku stykové plochy pneumatiky nejméně o 25 mm. Tryska/trysky musí směřovat dolů pod úhlem 20° až 30° a voda musí dopadat na povrch dráhy v rozmezí od 250 do 450 mm před středem stykové plochy pneumatiky. Tryska/trysky musí být ve výšce 25 mm nebo minimálně tak vysoko, aby se vyhnula/vyhnuuly překážkám na povrchu dráhy, maximálně však 100 mm. Množství vody musí být dostatečné k tomu, aby vrstva vody byla hluboká od 0,5 do 1,5 mm, a musí být během zkoušky stejnoměrné v rozmezí $\pm 10\%$. Obvyklé množství nutné ke zkoušce při 65 km/h je 18 l s^{-1} na metr šířky vlhčeného povrchu.

Systém musí dodávat vodu tak, aby pneumatika a povrch dráhy před pneumatikou byly mokré před začátkem brzdění a po celou dobu zkoušky.

2.1.2. Zkušební postup

2.1.2.1. Zkušební pneumatika musí být upravena tak, aby se odstranily veškeré vylisované výčnělky, které by mohly ovlivnit výsledky zkoušky.

2.1.2.2. Zkušební pneumatika se namontuje na zkušební ráfek udaný výrobcem pneumatiky v žádosti o schválení a nahustí se na 180 kPa v případě SRTT a pneumatik pro běžné zatížení nebo na 220 kPa v případě zesílených pneumatik nebo pneumatik pro vysoké zatížení.

2.1.2.3. Pneumatika se stabilizuje po dobu nejméně dvou hodin u zkušební dráhy, aby se stabilizovala při teplotě odpovídající prostředí zkušební dráhy. Pneumatika/pneumatiky se během stabilizace nesmí vystavovat přímému slunečnímu svitu.

- 2.1.2.4. Zátěž pneumatiky se nastaví na hodnotu:
- a) v rozmezí 445 až 508 kg v případě SRTT a
 - b) v rozmezí 70 % až 80 % zátěže odpovídající indexu zátěže pneumatiky ve všech ostatních případech.
- 2.1.2.5. Krátce před zkouškou se dráha stabilizuje provedením alespoň deseti zkoušek brzdění na té části dráhy, která bude použita při zkoušce výkonnosti pneumatik, avšak za použití pneumatiky, která nebude předmětem zkušebního programu.
- 2.1.2.6. Bezprostředně před zkouškou se zkontroluje tlak v pneumatice a podle potřeby upraví na hodnotu stanovenou v bodě 2.1.2.2.
- 2.1.2.7. Zkušební rychlost musí být v rozmezí 63 až 67 km/h a musí být během celé zkušební jízdy udržována v těchto mezních hodnotách.
- 2.1.2.8. Směr zkušební jízdy musí být stejný u každé zkušební série a u každé zkušební pneumatiky se musí shodovat se směrem zvoleným pro SRTT, se kterou se bude výkonnost porovnávat.
- 2.1.2.9. Brzdy sestavy zkušební kola musí být použity tak, aby maximální brzdné síly bylo dosaženo mezi 0,2 a 0,5 s po jejich použití.
- 2.1.2.10. U nových pneumatik se provedou dvě zkušební jízdy ke stabilizaci pneumatiky. Tyto zkoušky lze použít ke kontrole funkce záznamového zařízení, ale výsledky se při posouzení výkonnosti neberou v úvahu.
- 2.1.2.11. K vyhodnocení výkonnosti kterékoli pneumatiky porovnávané s výkonností SRTT se zkouška brzdění provede ze stejného bodu a na stejné trase zkušební dráhy.

- 2.1.2.12. Sled zkoušky vypadá takto:

$$R1 - T - R2$$

kde:

R1 je počáteční zkouška SRTT, R2 je opakovaná zkouška SRTT a T je zkouška zkoušené pneumatiky, jejíž vlastnosti se mají posuzovat.

Před opakováním zkoušky SRTT lze zkoušet maximálně tři zkoušené pneumatiky, tedy například:

$$R1 - T1 - T2 - T3 - R2$$

- 2.1.2.13. Průměrný koeficient maximální brzdné síly (pbfc) se vypočítá na základě nejméně šesti platných výsledků.

Aby výsledek mohl být považován za platný, musí být variační koeficient stanovený podle standardní odchylky vydělené průměrným výsledkem, vyjádřeno v procentech, v rozmezí 5 %. Nelze-li tohoto dosáhnout opakovaným zkoušením SRTT, vyhodnocení vlastností zkoušené pneumatiky/pneumatik se anulují a celý sled zkoušky se musí opakovat.

- 2.1.2.14. Použití průměrné hodnoty pbfc pro každou sérii zkušebních jízd:

V případě zkušební sledu R1 - T - R2, se jako pbfc referenční pneumatiky SRTT, která se má použít pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky, uvažuje hodnota:

$$(R1 + R2)/2$$

kde:

R1 je průměrný pbfc pro první sérii zkušebních jízd se SRTT a R2 je průměrný pbfc pro druhou sérii zkušebních jízd se SRTT.

V případě zkušební sledu R1 – T1 – T2 – R2 se jako pbfc referenční pneumatiky SRTT uvažuje hodnota:

$$2/3 R1 + 1/3 R2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T1}$$

a

$$1/3 R1 + 2/3 R2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T2}$$

V případě zkušební sledu R1 – T1 – T2 – T3 – R2 se jako pbfc referenční pneumatiky SRTT uvažuje hodnota:

$$3/4 R1 + 1/4 R2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T1}$$

$$(R1 + R2)/2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T2}$$

a

$$1/4 R1 + 3/4 R2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T3}$$

2.1.2.15. Index přilnavosti za mokra (G) se vypočítá jako:

$$G = \frac{\text{pbfc zkoušené pneumatiky}}{\text{pbfc SRTT}}$$

2.2. Postup se standardním vozidlem

2.2.1. Musí se jednat o standardní vozidlo kategorie M₁, schopné dosáhnout rychlosti minimálně 90 km/h a vybavené protiblokovacím brzdovým systémem (ABS).

2.2.1.1. Vozidlo nesmí být nijak upraveno, s výjimkou úprav:

- a) umožňujících montáž většího počtu rozměrů kol a pneumatik;
- b) umožňujících mechanické fungování (včetně hydraulického, elektrického nebo pneumatického) ovladače provozního brzdění. Systém může být ovládán automaticky signály ze zařízení zabudovaných do nebo vedle dráhy.

2.2.2. Zkušební postup

2.2.2.1. Zkušební pneumatiky musí být upraveny tak, aby se odstranily veškeré vylisované výčnělky, které by mohly ovlivnit výsledky zkoušky.

2.2.2.2. Zkušební pneumatika se namontuje na zkušební ráfek udaný výrobcem pneumatiky v žádosti o schválení a nahustí se vždy na 220 kPa.

2.2.2.3. Pneumatika se stabilizuje po dobu nejméně dvou hodin u zkušební dráhy, aby se stabilizovala při teplotě odpovídající prostředí zkušební dráhy. Pneumatika/pneumatiky se během stabilizace nesmí vystavovat přímému slunečnímu svitu.

2.2.2.4. Statické zatížení pneumatiky musí být:

- a) v rozmezí 381 až 572 kg v případě SRTT; a
- b) v rozmezí 60 až 90 % zátěže odpovídající indexu zátěže pneumatiky ve všech ostatních případech.

Rozdíly v zatížení pneumatik na těžé nápravě musí být takové, aby zátěž nesená méně zatíženou pneumatikou nebyla méně než 90 % zatížení pneumatiky, která nese větší zatížení.

2.2.2.5. Krátce před zkouškou se dráha stabilizuje provedením alespoň deseti zkoušek brzdění v rozmezí od 90 do 20 km/h na té části dráhy, která bude použita při zkoušce výkonnosti pneumatik, avšak za použití pneumatik, které nebudou předmětem zkušebního programu.

- 2.2.2.6. Bezprostředně před zkouškou se zkontroluje tlak v pneumatice a podle potřeby upraví na hodnotu stanovenou v bodě 2.2.2.2.
- 2.2.2.7. Při počáteční rychlosti v rozmezí od 87 do 83 km/h se použije stálá síla na ovladače provozního brzdění, která musí být dostatečná k aktivaci působení ABS na všechna kola vozidla a vyvolání stálého zpomalování vozidla, dříve než dojde ke snížení rychlosti na 80 km/h, a tato síla se udržuje, dokud vozidlo nezastaví.
- Provede se zkouška brzdění s rozpojenou spojkou ručního řazení případně s voličem řazení samočinné převodovky v neutrální pozici.
- 2.2.2.8. Směr zkušební jízdy musí být stejný u každé zkušební série a u každé zkoušené pneumatiky se musí shodovat se směrem zvoleným pro SRTT, se kterou se bude výkonnost porovnávat.
- 2.2.2.9. U nových pneumatik se provedou dvě zkušební jízdy ke stabilizaci pneumatik. Tyto zkoušky lze použít ke kontrole funkce záznamového zařízení, ale výsledky se při posouzení výkonnosti neberou v úvahu.
- 2.2.2.10. K vyhodnocení výkonnosti kterékoli pneumatiky porovnávané s výkonností SRTT se zkouška brzdění provede ze stejného bodu a na stejné trase zkušební dráhy.
- 2.2.2.11. Sled zkoušky vypadá takto:

$$R1 - T - R2$$

kde:

R1 je počáteční zkouška SRTT, R2 je opakovaná zkouška SRTT a T je zkouška zkoušené pneumatiky, jejíž vlastnosti se mají posuzovat.

Před opakováním zkoušky SRTT lze zkoušet maximálně tři zkoušené pneumatiky určené k posouzení, tedy například:

$$R1 - T1 - T2 - T3 - R2$$

- 2.2.2.12. Vypočítá se střední plné brzdné zpomalení (mfdd) v rozmezí od 80 do 20 km/h nejméně pro tři platné výsledky u SRTT a pro šest platných výsledků u pneumatik, které jsou předmětem zkoušky.

Střední plné brzdné zpomalení (mfdd) se vypočítá takto:

$$mfdd = 231,48/S$$

kde:

S je brzdná dráha mezi rychlostí 80 a 20 km/h změřená v metrech.

Aby výsledek mohl být považován za platný, musí být variační koeficient stanovený podle standardní odchylky vydělené průměrným výsledkem, vyjádřeno v procentech, v rozmezí 3 %. Nelze-li tohoto dosáhnout opakovaným zkoušením SRTT, vyhodnocení vlastností zkoušené/zkoušených pneumatiky/pneumatik se anuluje a celý sled zkoušky se musí opakovat.

Pro každou sérii zkušebních jízd se stanoví průměr vypočítaných hodnot mfdd.

2.2.2.13. Použití průměrné hodnoty mfdd pro každou sérii zkušebních jízd:

V případě zkušebního sledu R1 – T – R2 se jako mfdd referenční pneumatiky SRTT, která se má použít pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky, uvažuje hodnota:

$$(R1 + R2)/2$$

kde:

R1 je průměrné mfdd pro první sérii zkušebních jízd se SRTT a R2 je průměrné mfdd pro druhou sérii zkušebních jízd se SRTT.

V případě zkušebního sledu R1 – T1 – T2 – R2 se jako mfdd referenční pneumatiky SRTT uvažuje hodnota:

$$2/3 R1 + 1/3 R2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T1}$$

a

$$1/3 R1 + 2/3 R2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T2}$$

V případě zkušebního sledu R1 – T1 – T2 – T3 – R2 se jako mfdd referenční pneumatiky SRTT uvažuje hodnota:

$$3/4 R1 + 1/4 R2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T1}$$

$$(R1 + R2)/2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T2}$$

a

$$1/4 R1 + 3/4 R2 \text{ pro srovnání s výkonností zkoušené pneumatiky T3}$$

2.2.2.14. Index přilnavosti za mokra (G) se vypočítá jako:

$$G = \frac{\text{průměrný mfdd zkoušené pneumatiky}}{\text{mfdd SRTT}}$$

2.2.2.15. V případech, kdy zkoušená pneumatika nemůže být namontována na totéž vozidlo jako SRTT, například kvůli rozměrům, nemožnosti dosáhnout požadovaného zatížení atd., se porovnání provede pomocí náhradních pneumatik, dále jen „kontrolních pneumatik“, na dvou různých vozidlech. Musí být možné na jedno vozidlo namontovat pneumatiku SRTT a kontrolní pneumatiku a na druhé vozidlo kontrolní pneumatiku a zkoušenou pneumatiku.

2.2.2.15.1. Postupem podle bodů 2.2.2.1 až 2.2.2.15 se stanoví index přilnavosti za mokra kontrolní pneumatiky relativně vůči SRTT (G1) a index přilnavosti za mokra zkoušené pneumatiky relativně vůči kontrolní pneumatice (G2).

Indexem přilnavosti za mokra zkoušené pneumatiky relativně vůči SRTT bude součin uvedených dvou indexů přilnavosti za mokra, tj. $G1 \times G2$.

2.2.2.15.2. Dráha a její části musí být u všech zkoušek stejné a okolní prostředí musí být srovnatelné. Například teplota mokrého povrchu dráhy musí být v rozmezí ± 5 °C. Všechny zkoušky se musí provést v týž den.

2.2.2.15.3. Pro srovnání s referenční pneumatikou SRTT a se zkoušenou pneumatikou se musí použít tatáž sada kontrolních pneumatik a musí se montovat na tatáž kola.

2.2.2.15.4. Kontrolní pneumatiky, které se použily při zkouškách, se následně uloží za týchž podmínek, jaké se vyžadují u SRTT, tj. v souladu s ASTM E 1136-93 (opětovně schválena v roce 1998).

2.2.2.15.5. SRTT a kontrolní pneumatiky se nadále nepoužívají, pokud dojde k jejich nepřiměřenému opotřebování nebo k poškození nebo v případě, že dojde k poklesu jejich výkonnosti.

Dodatek

**Zkušební protokol
(přilnavost na vlhkém povrchu)**

ČÁST 1 – PROTOKOL

1. Schvalovací orgán nebo technická zkušebna:
2. Jméno a adresa žadatele:
3. Zkušební protokol č.:
4. Jméno výrobce a obchodní značka nebo obchodní název:
5. Třída pneumatiky (C1, C2 nebo C3):
6. Kategorie použití:
7. Koeficient přilnavosti na mokrých površích relativní vůči SRTT podle bodů 2.1.2.15 nebo 2.2.2.15:
8. Případné poznámky:
9. Datum:
10. Podpis:

ČÁST 2 – ÚDAJE O ZKOUŠCE

1. Datum zkoušky:
2. Zkušební vozidlo (značka, model, rok, úpravy atd. nebo značka přívěsu):
.....
3. Místo zkušební dráhy:
- 3.1 Vlastnosti zkušební dráhy:
- 3.2 Vydal:
- 3.3 Certifikační metoda:
4. Údaje o zkoušce pneumatik:
- 4.1 Rozměr pneumatiky a její provozní popis:
- 4.2 Značka a obchodní název pneumatiky:
- 4.3 Referenční tlak v pneumatice: kPa
- 4.4 Údaje ze zkoušky:

Pneumatika	SRTT	Zkoušená	Kontrolní
Zkušební zatížení pneumatiky (kg)			
Hloubka vody (mm) (0,5 až 1,5 mm)			
Průměrná teplota mokré dráhy (°C) (5 až 35 °C)			

